

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praeceptorium divinae legis, sive Expositio decalogi

Nider, Johannes

**[Basel], nicht nach 26. Sept. 1473 oder: um 1470 oder: nicht nach
1474**

Sequitur nonum preceptum Non concupisces uxorem proximi tui

[urn:nbn:de:bsz:31-316100](#)

illo cuius oppositū magis crebit q̄z aliud. iurās etiā de illo s̄ quo simpliciter ē dubiū id est nō magis assentit vni p̄ti q̄z alteri peccat mortalit̄ q̄ adduit deū tāq; in testem isti q̄d neutro mō ē sibi certū q̄d debet esse certū. p̄t enim piuriū esse absq; mētiri puta si aliquis simpliciter dubitās iurat p̄ti s̄ q̄ dubitat quā forte dicēdo nō mētiret q̄ nō hab̄s oppofitū in mēte. aut saltē i alio calū vbi iurās tenet esse certū p̄ierat si non ē ibi tertū. et tñ si illud affereret sine iuramēto credēs illis pl̄ q̄z oppositū nō mētiret p̄iculolū ē ergo frequēt h̄re iuramenta in ore q̄ i multis fīmōib; sine iuramēto nec peccar; q̄svbi addito iuramento peccat q̄s & ḡuif si fiat ex deliberaçōe ap̄t q̄d ē vtile illud oſiliū Matl̄. v. sit sermo wester eit ē. nō nō h̄c deſco.

Seqtur nonū p̄ceptum
Non concupisces uxoriē
proximi tui.

Receptū nonū Nō
Concupisces uxoriē
proximi tui. exo. xx
& deu. v. h̄i manda
to & sequēti h̄o i ſeipo ordiat
a i affectib; S; q̄ sciēcia ſeu
noticia p̄cedit affectū & carē

cia ſciēcia necessarioꝝ q̄ waſtur i ḡrācia. cauſa eſt multoꝝ p̄coꝝ. Idcirco p̄mo dicendā ſūt de ignotācia tria p̄ncipali ter. p̄mo q̄d ſit & q̄d ſcire teneſur. et quottuplex ē. ſecundo q̄n eſt p̄cm. q̄n auget & el diſminuit p̄cm. tercio q̄m p̄iculoſa ſit ignotācia. Quātū ad b
prīmū notādū q̄ necessarium ē de ignotācia tractare q̄ i ḡrāncia ē q̄n q̄ p̄cm mortale. et ſcire ē p̄ oſequēs in precepto pat̄; p̄ illud matl̄. xxv. Esuriui et nō dediſtis in māducare Et ſtat̄ i dicēt h̄edivb; i vidim̄ te Esuriētē q̄si diceret. Ignorauim̄ te paſcere in paupib; ſed x̄p̄s dicet. q̄z diu n̄ feciſtis vni de minorib; iſtis nec in feciſtis et iterum diſcedite a me maledicti in ignē eternū Idē pat̄; i. coꝝ. xxi. Ignorās ig-
norabit ſed q̄ ignoratur a dō eſt priuatus ſigno caitatis. & damnatur cū fatuis v̄giniib;
quib; x̄p̄s clauſit iā ianuā di-
cēs neliow̄s Idēco orat p̄p̄.
delicta iuuētutis mee & igno-
rācias meas ne memimeris. ſe-
cundo notādū q̄ i ḡrācia q̄ eſt
p̄cm eſt p̄uaco ſcie debite q̄m
q̄s p̄t h̄re et ſcire tenetur. &
quā p̄t h̄re. q̄ ſi eſt impoſſibi-
lis: ex culat q̄ ſi muincibilis. &
debito q̄ ſi non eadit ſub debi-
to: no ē p̄cm Tercō notādū e

Monum

Preceptum

et ex debito tenet diuisi diuer
sa scire. sicut autem septem quod qlibet
adultus scire tenetur aut operari
dare ad talia addiscendum. Prima
tria potest tamen circa deceptis.
Primo qlibet tenet scire cre
denda que in symbolo tenet et
doceantur de quibus primo pcep.
dictum est. ca. iiij. Secundo desi
deranda quod de oratione dominica etiam
in primo pcepto dicta sunt.
Tercio opanda quod docet huius
leges. Et enim hoc in triplici
lege. scilicet in lege nature. divina
et in positiva. Lex nature nihil
aliquid est quod lumine intellectus
nobis manifestum a deo per quod cognoscim
us quod vitare. quod non agere
debeamus. Et hanc dedit nobis
deus in creatione a quo multi per igno
ranciam se excusari putavimus
propter. Multi dicunt quis oportet
nobis bona. Rendit dauid. sign
atum est super nos lumine vultus
tui domine. Hec lex in oibus est. Ju
des pagani et christiani. Et in
climat ad talia et similia quod vul
tus suppedit. sed in ratione recta; ut
faciat voluntate suorum. ex debito ho
mies eadem facite eis. et quod in vul
tus suppedit. sed in ratione recta voluntate
fieri suppet. Idebite alios ne faci
atis omne bonum est faciebat nullum
malum est faciebat et similia quod vero.
iiij. gemes quod legem suppet. scripta non
habet naturaliter ea quod legis sunt
factum huius legem non habentes

Capitulum

Primum

ipso sibi sunt leges. quod omnibus operari
gis scriptum in cordibus suis testi
monium reddente illis conscientia
ipso. secundo est quilibet sub lege
divina quod traditur in scripturis sa
cris. noui testamenti principium in
quod summe necessarium est scire decepta per
cepta. ad que scienda ut dicit
Cancellarius in triptito tenet
quilibet per se vel per alium tam
diligentia apponere pro obuarione
vite spiritualis quam pro vita corporali
potest etiam permanenter posse et eo
maior est quod immortalitia est persisten
tia corporis. Tertio est quod sine percepto
noticia nullus conuenienter
percepit aut ab eis resur
gere. Iuxta enim ignorantia ex de
siderio proueniens non excusat sed
accusat et condemnat Tercio quili
bus hoc est in lege positiva ecclie
viii. tunc. i. m. d. xl. ar. vltio di
Ecclie pceptum habet eadem
obligatio in sanctis dominum pceptum. viii
luce. x. qui vos audit me audit
et qui vos spernit me spernit.
Talis lex pronuntiat in proch
ijs die dominico. die ieiunando. festi
uando. et expiato ritu. Ita
in die palmarum quando iudicatur
quis non beatum committit

Dubitatur hic utrum leges
huiusmodi iponantur loci necessitate
quantum ad forsan conscientie siue sunt iu
ste siue iniuste. Rendit tamen. i. ii
q. xxvij. ar. m. leges impositae
huiusmodi vel sunt iustae vel iniuste

si qđem iuste sint. habent vim obligādī in foro oscie a lege eterna a qđeriuātur. vñ puer viij. p me reges regnāt et legū cōditores iusta decernunt. Dicūt autē leges iuste. et ex fine qñ scz ordiantur ad bonum cōmūe. et ex autoritate qñ scz lex data nō exceedit potestate ferētis. et ex forma qñ sīne eq̄ litatē pporcōis imponūt s̄bdītis onera ad bonū cōmūe. Cū enī vñ hō sit p̄s multitudis qlibz homo hocip̄m quod ē et qđ ha bet ē multitudis sicut et qlibz p̄s est id quod est tocius. vñ et natura aliqd detrimentū i fert p̄ti ut soluet totū. Et sīm hoc leges huiōi onera pporcō nabiliter ferenda imponētes iuste sūt et obligāt in foro cōsciēcie et sūt leges legales. In iuste autē sūt leges duplicitē vno mō p̄ contrarietatē ad bonū hūanū. ecōtrario p̄dictis. scz vel ex fine. sicut cū aliquis p̄fidēs leges iponit onerosas subditis nou p̄tinētes ad vtilitatem om̄uem. s̄ magis ad p̄paz cupiditatē aut gloriā. vñ etiā ex autoitate sic cū aliqd legē fert vltia om̄issam sibi autoritatē siue potestatē. vel etiā ex forma. puta cū meq̄lit onera multitudis dispensant. etiā si ordinentur ad bonum cōmūne. Et huiōi sūt maḡ violēcie qz.

leges Tales nō obligāt in foro oscie. nisi fōte p̄ter vitā dū scādalū vel turbacōe; p̄tē qđ etiam homo iuri suo cedere debet. sīm illud. math. v. Qui te agaria ueit mille passus vadē cū eo alia duo et qđ abstulit tibi tunica. da ei et palliū. Ali o mo leges p̄nt esse iniuste p̄ contrarietatē ad bonū dinū. sic leges tirānoꝝ inducētes ad vñ dolatriā. vel qđlibet aliud qđ ē cōtra legē dinā. Et tales nul lo licet obseruare. Quia sicut dicit. actu. nij. obedire oportet do magis qm̄ h̄ib⁹ h̄ec tho Sed qđlib̄ peccant leges ini f q̄s statuētes R̄n. ray. in summa Qui cōdūt leges ini q̄s vñ statutacōtra legē deivl̄ cōtra libētatē ecclesiasticā vt solēt face re pleriq̄ p̄ncipes et cōuitates circavsluras soluēdas vñ nō r̄petēdas corā iudice ecclesiasti co. et multa alia eq̄ poliēcia. ipso iure nō valēt leges sue cōtē maiore. scilicet deū. F acientes igitur et cōsenciētes peccāt mō talis et heredes eoꝝ n̄ destituant. nulla cōsuetudine obstante. vmo n̄ āmoiti tales leges obmisericordia: ex cōicati sūt Item qđāmificati sūt occasione tasliū legū tenētur statuētes et heredes eoꝝ ad īstituēnētōnentur etiā īsolid: qđ induxerēt p̄ncipem ad cōndūmū tales

leges Irē oēs obſuātes pec-
cāt mōtalit a tenēt ad r̄ſtitu-
cōem oīme eoꝝ q̄ taliū legū oc-
casioe lucratī sūt hec & ſu. ioh.
g li.ij. Quāto ſcire tenēt fin-
guli hoīes di tho. i. ij. q. lex vii
ar. ij.. ea q̄ ad eoꝝ ſtatū pti-
nēt v̄l officiū. ut religiosus ea
q̄ ſūt r̄ligiōis. ſac̄dos. ep̄s. iu-
dex. ſcabbm̄. artifex. mechāi-
cus. a filiis ea q̄ ad eoū ſoffici-
um ptiñt ſine quoꝝ ſciēcia n̄
pt q̄ſq̄ debitū ac tū exercere.
b Quāto q̄libz ſcire tenēt ali-
q̄lit tpe q̄ vult eukaiſtiā reci-
pe. an ſit ſine pccō mortali v̄l
n̄ q̄ alias indigne māducās
ſibi iudicium manducat et bi-
bit. de q̄ ſciēcia loquit̄ apla-
j. cor. xj. Probet autem ſeipm̄
ho. a ſic d̄ pane illo edat id est
examinet p̄ diſcuſſionē cōſciē-
ciam ſuā. que q̄lit fieri opteat
habes ſuꝝ. iij. p̄cepto de cōmu-
nione Et ut cancellarius dicit
tractatu de polluſōe noctur-
na. ſufficit talis c̄titudo q̄lem
in materia morali cōſueuimus
expetere q̄ c̄titudo wcat mo-
ralis ſive ciuilis. Et ad hāc cer-
titudinē mōalē ſufficit ut plu-
rimū q̄ ſi ho accedēs ad missa;
celebrādā diſcuſſerit oſciēciā
ſuā ſic feciſſet p̄ magna re lu-
ciāda. aut incomodo graui de-
uitando. Et q̄ noſ ſit ſibi cōſci-
us poſt hāc diſcuſſioeꝝ de pccō

mōtali. aut de ppoſito pccā-
dimōtalit Qd̄ ilup nō noscat
ſe aliqd̄ impediſtum legit̄
mū p̄ excomūicacōeꝝ aut irre-
gulātātē h̄re hec ille. ad id eꝝ
tradiſ idem tres regulas i ſuo
triptito q̄s habes ſuꝝ de ſacta
m̄to penitēcie. Sexto q̄libz i
tenetur ſcire bñficia māifeſta
ſibi a bñficeſtōre ſuo ip̄tita. q̄
alias viciū m̄ḡtitudinē incur-
vit. vbi p̄mo notādū q̄ optet
p̄ virtutē ḡtitudinē bñfaciē-
ti aliqd̄ retr̄buere. qd̄ fieri ne
q̄t n̄ bñficiū agnoscatur ut p̄
bat tho. in. iiii. di. xxij. Et. r. i.
q. evi. a ſeq̄nti. q̄ ſuuiſ ille q̄
donat liberalit̄ nō intendat de-
bitoē conſtituere illum cui ḡ
tis dōat debito ciuili ſeu lega-
li videlic; ut pacto firmet̄ q̄
tātu p̄ tāto tribuat. tā cōſti-
tuit eu debitoē debito mōali
ſeu honestatis q̄ ad virtutē ḡ
titudinē ptiñt r̄tribucō q̄ fit
er ſolo debito honestatis quā
ſc; aliqs ſpōte fac et. Scđo
dico ſp̄es ḡtitudinē. Primē
q̄ ho bñficiū acceptū r̄cognō-
ſcat. Secūd̄ q̄ laud; a gr̄as
agat. Terciꝝ q̄ r̄tribuat. p̄ lo-
co. a tpe ſim ſuam facultatem
Sed dubitat utꝝ q̄s plus k
teneat ad ḡtes reddēdas ſo-
penites q̄ ſi inocēs R̄n. tho. i iiii.
di xxij. et. r. i. vbi p̄pus. gr̄arū

actō respicit et q̄ntitatē doni
et modū gratuitate dāconis. Et
ex vtroq̄ mēsurā recipit q̄r tā
maiori dono qm̄ maḡ ḡtis da-
to maior grāz actio debetur.
Cosiderādo ergo quātitatem
doni. sic īnocēs magis tenet.
Tū q̄r maius donū ei datur vi-
dilect īnocēcia qm̄ sit restitu-
tō iusticie. Tum etiam q̄r ma-
gis otinuatur grā in eo ne ca-
dat ceteris parib⁹ absolute lo-
quēdo de primo dicit. Aug⁹.
ij. oſes. Quis homīnum cogi-
taus suam infirmitatem au-
det viribus ſu⁹ attribuere ca-
ſitatem atq̄ īnocēciā ſua;⁹
ut minus amet te. quasi inim⁹
fuerit ei necessaria mia tua do-
nans peccata ouerſis ad te. et
subdit. Et iō tātūdem ymo a-
plius te diligat q̄r p̄ quē me
videt tātis pēoz meoz lang-
uorib⁹ exui. p̄ eū ſi videt tātis
pēoz lāguorib⁹ n̄ iplica;⁹. de-
ſcēdo dicit ibidē. grē tue depu-
to et mie tue. cp̄ peccata mea
tāqm̄ glaciē ſoluſti. grē tue
ſputo et q̄cūq̄ non feci mala
Quid ei nō facere potui et oia
m̄ dimiſſa eſſe fateor: et q̄ mea
ſponte feci mala. et que te du-
ce non feci. Alio p̄t dici maiō
grā q̄r magis datur gratis. et
fm̄ b̄ magis tenet ad grāz a-
ctiōs penitēs qm̄ īnocēs. q̄a
maḡ ḡtis dat id qd̄ ei dat a-

deo Cū ei dign⁹ eēt pena: da-
tur ei grā. et ſic licet ill⁹ donū
qd̄ dat i nocēti ſit absolute oſi
bratū mai2tū donū qd̄ dat̄ pei-
tēti ē mai2 i opacōe ad ipm̄. ſi
cut etiā pūnū donū paupi da-
tum ei ē maius qm̄ diuiti mag-
nū. Et q̄a act⁹ ē ea ſingularia
ſunt in h̄is q̄ agenda ſūt ma-
gis oſiderat̄ qd̄ hic ē vel nunc
tale. qm̄ quod ē ſimpliciter ta-
le ut dicit p̄bus. ij. et h̄. de w-
lūtario et muolūtario. Vñ lu-
vij. Cui plus dimittitur. plus
diligit Tercō notādū. q̄ ml̄
tis tenemur grati eſſe. Aliq̄ p̄
dcāz retribuōne. Primo dō
Secūdo parētib⁹. Tercō p̄la-
tis ſpūalis. Quarto p̄latis tē-
poralib⁹. Q̄nto alij̄ ſi nob̄ bñ
fecerūt. Et int̄ p̄fatos q̄tuor
ad huc ſūt nouē genera h̄im q̄
bus poſſet viſeri cp̄ beneficia
eis eſſent totaliter ſbitakēda
et tñ ſūt eis cōmūicāda in pte
vel in toto. Primo q̄ dāt cum
otumelia et tarditate vel cū tri-
ſticia. nā boni ai eſt ut magis
attēdat q̄s ad bonum qm̄ ad-
malū. Et iō ſi aliq̄s beneficiū
debit nō eo modo q̄ debuit nō
oīno debet recipiēs a grāz ac-
tione ceſſare. minuſtū qm̄ ſi
mō ſbito p̄ſtituſſet. q̄i vt ſen-
dicit li⁹. ij. de bñficīs. Multū
celeritas fecit. multum abſtu-
lit mora. Secundo de iſtis qui

Octauum

Preceptū.

aliq̄ bñficia dāt xp̄f suā vtilis-
tatē de qbus dīc sene. li. vi. de
bñficijs mltū interest vtz ali
qs bñficiū nob̄ det sua cā. an
sua et nra. ille q̄ totū ad se spe-
ctat et nob̄ pdest q̄ alie sibi
pdesse nō p̄t eo loco m̄ hñd
viōt q̄ q̄ pecoi suo pabulū p-
spicit. si me i cōsorcū admisit.
si duos cogitauit. i ḡtus lū et
iustus nisi gaudeo hoc illi p-
fuisse qd̄ pderat m̄. sume ma-
lignantatis ē nō wcare bñfici-
um n̄ qd̄ dātem aliq̄ i cōmodo
afficit Tercō de istis qbs nō ē
necessariū ut eis aliqd̄ det ut
diuitibus Rū. sīm sene. li. ii. de
bñficijs q̄ qntūcūq̄ quis fe-
lix sit tñ p̄t sibi fieri recōpēsa-
oꝝ bñficij p exhibicōem reue-
rence et hñris. vñ di. pl̄s. viij
ethi. q̄ sup excellēti qd̄ debet
fieri hñris r̄tribucō. idigēti au-
tē r̄tribucō lucri. et. v. li. di. se-
ne. Redde possumꝝ felicib⁹ fi-
dele c̄siliū. assiduā ouersacōe;
smonē omunē et sine adulacō
ne iocūdū. Etia qui gratꝝ be-
neficiū accipit ut di. libro. ii.
Primam eius p̄sonem soluit
qm̄ ḡte autē ad nos beneficia
p̄uenerit iudicē? effusis affe-
ctib⁹ qd̄ nō ipso tm̄ audiēt s-
vbicq̄ testemur txc ille Quar-
to de pecorib⁹ Ma; si iste qui
beneficium debit i pei⁹ muta-
tus est. debet tamen sibi fieri

Capitulū

Tercium

rcōpēsacō sīm statū isti⁹ ut sc̄
ad v̄tutē r̄ducat. si fit possibi-
le si aut̄ fit isanabilis p̄t mali-
ciā. tūc alt̄ est effectus qm̄ p-
us erat. et iō nō debet ei rcōpē
sacō bñficij sic p̄t Attamē qn-
tumcūq; fieri p̄t salua honesta-
te mēoria debet haberi p̄stini
bñficij ut ptz p̄ p̄b̄m. ix. et l̄
Sexto de suis resp̄cū dño. p.
Rū. sene. li. iii. de bñficijs. quā-
diu sū p̄stat qd̄ a seruo exi-
gi solet. mīsteriū est. vbi plus
qm̄ a suo ncē ē: bñficiū ē. et iō
seruis vlt̄ dbitū faciētib⁹ gra-
cie sūt hñde Septimo dei m-
ḡtis vbi distingueđū est. nā
i m̄grato duo p̄sanda sūt Pri-
mo q̄de q̄ dign⁹ sit ip̄e pati et
sic cū ē q̄ meret bñficij s̄b̄
etōem. Alio cōsideradū ē qd̄
opteat. s. beneficiū facē p̄rio-
nāq̄ nō d̄z esse facil̄ ad i ḡtū
dimez iudicādā. q̄r frequēt ali-
qs ut di. sene. q̄ nō reddit: n̄ sp̄
igtus ē. q̄ fōte nō occurrit ei
facultas Aut debita oportui-
tas reddēdi Secūdo deb̄ ten-
dere ad hñc q̄ d̄iḡto ḡtū fa-
ciat. qd̄ sī n̄ p̄t p̄rio bñficiō fa-
cere. forte faciet secūdo. vnd
luce. vi. Altissim⁹ benignus ē
sup iḡiatos et malos. si vero
ex bñficijs multiplicatis iḡa-
titudinē augēat et prior fiat.
deb̄z a beneficiorum exhibicō
ne cessare. Octauo de isto cui

bñficiūm impenſū īutile forz
aut nō ciū si sibi fieret. Rñdī
Rēcōpēſacō bñficiū p̄cipue
p̄det ex affectu. Et iō eo mō
debet fieri recōpēſacō. q̄ maḡ
ſit v̄t̄lis. si tū poſtea p eīm̄cu
riā ī dāmū ip̄i v̄tatur nō ipu
tatur recōpēſanti. ſed quid ſi
quis iuuit alii peccādo. tenet
ne grat̄ eſſe. Rñ. t̄lo. gratitu
do rēp̄icit bñficiū. Ille aut q̄
alicui auxiliat ad peccandum
uō ofert bñficiū ſi magis no
cumētum. et iō nō obetur ei ḡ
ciar̄ actio n̄ forte ppter volū
tatem ſi ſit deceptus dū credi
dit adiuuare ad bouū et adiu
uit ad peccādū. ſi tūc n̄ debet
recōpēſacō tal' vt adiuuet ad
peccādū. q̄r hoc nō eſſet recō
pēſare bonū ſi malū q̄d otari
atur gratitudini. Nono an ſi
bi quis debeat bñficiū pſtare
Rñ. q̄ respectu ſui nō e p̄e
bñficiū ſi methaphorice Inqñ
tūvic; ſi m̄ p̄l̄m. v. et h̄. acci
piunt diuerſe ptes h̄is ſic di
uerſe pſone. vñ misereſe aime
n tue placēs deo. ecē. xxx. Quā
to notādū q̄ multi ſūt ḡdī ī
gratitudis. Primī ī eo q̄ n̄ re
tribuit bñficiū acceptū opere
aliquali. Secundus ī eo qui
retribuit bñfico mala. Terciī
ſi eo qui diſſimulat q̄ſi non de
monſtrā ſe bñficiū accepilſe
vt verbo nō. ḡtes referēs nec

laudās. Quartī ī eo q̄ bñfi
ciū vitupat. Quintus ī eo q̄
nō recognoscit ſiue p̄ obliuio
nē ſiue quoq; alio mō. Iſtelli
geuō q̄dā ſi obliuione que p
ueit ex naturali defecit. q̄ il
la nō ē p̄m. quia non ſbiacet
volūtate. ſed ſi illa q̄ ex negli
gencia puenit. De q̄ ſene. n̄
de beneficījs. apparet illum n̄
ſepe de reddēdo cogitasse. cui
obtexit obliuio. hic quītū ſi
dus rēp̄ectu p̄cedēcū eſt ḡ
uſſimī. Sextī ī eo qui bñ
ficiū q̄ſi maleficium reputat.
primi duo opponuntur. tercī
gradui gratitudis ſupra reci
tato. medij duo ſecūdo. et v̄ti
ni duo p̄mo. Eſt aliud modū
ingratitudinis improprie b̄cē
q̄n̄ quis bñficiū recipit et ig
norat q̄ſi debit. non enī tal' p̄c
eat nec īḡt̄ ē ſi bñficiū nō re
cōpēſat. dūmodo ſit patus bñ
ficiū recōpēſare ſi noſcat
Eſt aut laudabile q̄nq; vt ille
cui datur bñficiū ignor̄ q̄ſi
p̄ſtet. Tum ppter ī manis ḡlie
vitacōem. ſicut beat̄ nicolā
aurū ī domū vicini ſui furtim
p̄cīes q̄r vitare voluit huānū
fauorē. Tū etiā q̄r i h̄ ip̄o am
plī bñficiū ſſcīt q̄r cōſulit v̄e
cūdie eī ſi bñficiū accipit. Iō
ſen̄. n̄. de bñficijs interdū qui
iūuatur fallēdus ē ut habeat
nec a quo cepit ſciat. Quinto

notād q̄ i>titu° aliquā ē p̄cēm
mōtale. vñ. n̄. th̄. n̄. pentib⁹
n̄ obediētoſ i>tī ſceleſti. ē eciā
aliquā veiale. nā vt tho. v̄ ſup̄ d
q̄. cvn̄. In ḡt̄ 2 ſi aliq̄ ſup̄lir
vno° p̄ ſolā obmiffioeſ. puta
q̄ n̄ r̄coz̄ ſcīt k̄ laudat k̄ n̄ re
tribuit vices p̄ bñfi° accepto.
et h̄ n̄ ē ſy mortale q̄ ſbitū ḡ
titudis ē vt ſup̄ dēm ē vt h̄ eti
am liberaliē tribuat ad q̄d n̄ te
neſ. Et iō ſi illud p̄termittit n̄
peccat mortalit̄. ē tñ p̄cēm vei
ale q̄ h̄ p̄ueit ex negligēcia
q̄dam aut ex aliq̄ diſpoſitione
h̄is ad v̄tutē p̄t tñ otingē cy
etiā talis ingratiudo ſit p̄cēm
mortale vel p̄pter interiorem
temptū vel etiā p̄pter odiō
nē ei⁹ q̄d ſubtrahit bñfico q̄d
ex neceſſitate ei⁹ debet ſiue ſim
pliciter. ſiue in aliquo neceſſi
tatis caſu. Alio modo dicitur
aliq̄ ſingrat̄ q̄ non ſolum p̄
termittit implere gratitudis
debitū. ſed etiā ſim odiōem eius a
git. et h̄ etiā ſim odiōem eius
q̄d agit. quād q̄ ē peccatum
mortale q̄nq̄ veiale. ſciendū
tñ q̄ ſingratudo q̄. p̄uenit ex
peccato mortali h̄. p̄fectā in
ḡtitudis rōeſ. Illa v̄o. q̄. p̄ueit
ex p̄cō veiali ipſcā. Hec oia
ab odiō illi⁹ materie de ḡtitu
dine ſunt d̄ mēte tho. vbi p̄us

Capitulum secundum

Optimo d; q̄libet ſcīre a
aliq̄liē ſuas iſfirmata
te et miſerias. q̄ ali
as ſup̄birz vñ Bn. ſmōe. xxxvi;
ſup̄ cap Nēo abſq̄ ſui coḡcōe
ſaluāi p̄t d̄ q̄ nimiz̄ m̄ ſalutis
humilitas oritur et timor dñi
q̄ et ip̄ ſic inicū ē ſapie. ita et
ſalutis nemo viro abſq̄ illa co
gnitōne ſaluat̄. q̄ tñ etatē b;
et facultatē coḡſcendi q̄d p̄p
ter p̄uulos loquor. et p̄t fa
tuos quoq̄ alia ē ra°. Quid si
ignoras dū poterit ne ſpes ēē
ſalutis. nec hoc quidē nec ei eū
potes amare quē neſcias aut
habere quē nō amaueris. No
ueris p̄ide te ut dū timeas no
ueris ip̄m vt eq̄ ip̄m diligas
In altero inicariſ ad ſapiēci
am In altero a oſumariſ. q̄ i
icium ſapietimor dñi a plen
tudo legis ē caritas Tam er
go vtraq̄ ignorantia cauēda ē
tibi quoniā ſine timo ē a amoē
dei ſaluus ēē n̄ potes. Et quē
admodū ex noticia tui veniet
int̄ timō ſi At; ex ſi noticia
dei itidē amor. ſic ecōtario de
ignorantia tui ſupbia. et de dei
ignorantia deſperacio. tui ḡ ig
norantia a ſi maxie fugieſda ē
h̄ec de bern. Ad cognoscēdū b
aut ſe notāda ſunt tria princi
palit̄. Primo q̄nti ſint ſfect̄ 2
n̄ri. Secundo cur tā diſſicile ſit
hūliae ſe. Tercio quō ſub oiba

nos debemus habilitare. Quātū ad primū notāda sūt tria. Primo de ātecedētib⁹ pccī actua lis maliciā. Secūdo d ipō peccato. Tercō de sequētib⁹ mal. De primo adūte q̄ p̄mū n̄m fūdamētum ē nichileitas et uanitas ex pte nrā. Quia sic cor p̄z nost⁹ habet p̄rem et m̄rēz. Sic et aia similit p̄rem et matrem quodāmō habet. In aia enim duo sūt vice; ea q̄ sūt bona et pfectōis et illa a solo deo p̄re emanauerūt. Et ea q̄ sunt imperfectiois et illa a m̄re nrā q̄ ē nichileitas pueiunt d ut q̄ d̄ ioh⁹. j. Oia p̄ ipsū facta sunt. et sine ipō factū ē nichil. Primū ē dei. non nostri nisi in quantum deus debet. s̄m illud iacob. j. Omne datū optimū et om̄e donū pfectū d surſū ē d scēdēs a p̄re luminū. volūtaie enim genuit nos verbo veritatis ut sim⁹ incītū aliquā creaturā eius. vñ viiib⁹. pansi. li⁹. suo de aia. Et m̄gr⁹ li⁹ de caus. Et alib⁹. sup̄ eodē probāt p̄mo de mōstrant q̄ cū dē sit sol⁹ vñ⁹ et vnicus fōs essendi uiratis scie potēcie et similiū perfecti onū. Idcirco nullibi alias inuenitur in q̄cūq̄ creatura esse bonū. virtus. scia. et talia huiōi nisi a p̄mo fōte habeat. vñ dic̄t saluator. nemo bon⁹ nisi so l⁹ deus. vñ creature om̄es sūt

solū cannalia qdā p̄ q̄ad nos fluūt dīna dona. Exemplū vñ co fōte mūdi exūte. null⁹ tūc aqm̄ heret nisi de isto fōte. aliud exemplū ē de sole q̄ ē fōs lumīnis. Acer igit̄ nō illuiat sed lumē defert. Aliud exemplū. devnico diuite. oibus exūtib⁹ misericōdī p̄ tūc nullus diuicias haberet. nisi ab eo q̄ p̄ nūcios dona dirigeret. vñ ap⁹. i. thi⁹ regi seculor⁹ immōtali iūsib⁹ soli deo honor gloria. Exemplū similit devnico sapiēte potes applicare. s̄m vice; nichil ē p̄cise n̄m cū omnib⁹ ip̄fēc̄tōnib⁹ nichilum sequentib⁹. Et ē s̄m tho. p̄mū fūdamētum oīm nrāz opacōnū m̄qntū sūt ip̄fēctē et deficiētes et monstruose ut p̄bat dñs alb⁹ in li⁹ suo de causis. b̄ p̄s. vidit cum ait. Ego aut̄ tāquā nichilū ā te te. verūt̄ vniūsavitas cōnis hōviūs. b̄ expt̄ ē sapiētissim⁹ salomō. cui⁹ p̄mū vñb⁹ li⁹. eccīas. ē ill⁹. Vaitas vanitatis et oīavaitas supp̄. sūt. ecce m̄r̄. s̄ qd̄ de bonis a deo sei. scit. cludit in vlti⁹ vñb⁹ eiusdē libri finē loquēdi om̄es parit audi am⁹. Deū time. et mādata ei⁹ obserua. hoc ē. om̄is hōmo. Cū et̄a que fiunt. adducet in iudiciū. p̄ om̄i erato siue bonū sit siue malum. Nbi notandum. q̄ vñbīcūq̄ nos inspicim⁹. tūc

reperim⁹ nos nichil esse In nobis enim q̄nq̄ considerare possimus vic⁹ fieri · esse · cogitare · velle · et opari · cū p̄fice · Quo rū nullū ē ex nob⁹ · iquantū aliqd boni ibi ē sed inquantū defectu si ibi aliqd est · de fieri p; pri⁹ mo ro: viii · vanitati creatura subiecta ē · vnde creare diffinitur p̄ aliqd b̄ nichilo facere da secūdo vic⁹ esse · gal · vii · qui se existimat aliqd esse cū n̄ sit ip̄e se seducit · Et fm gre · Omnis cātura in quolibz instāti i nichilū sciderz nisi māu dī s̄b fisterz · ysa · xl · om̄es gentes q̄ si nō sint sic sūt corā deo et q̄ nichilū et manē reputate sūt ei · S tercō vic⁹ cogitaē · ii · cor · iii · n̄ sum⁹ sufficiētes cogita realiqd a nob⁹ q̄si ex nobis · de quāto et q̄nto scz velle et p̄fice re · phili · ii · de⁹ opat̄ in nobis velle et p̄fice · ysa · xxvi · oia ei opa nt̄a opatus es dñe · Et si velle h̄em⁹ tam̄ ro · vii · dicit velle adiacet m̄ · p̄ficer autē bonū n̄ iuenio · de facere p; io · xv · sine me n̄l potestis facere · Ex quo p; · Primo q̄ p̄ nichilo nostri saluamur p̄s · lv · pro n̄lo salu os facies illos nec de sperare debem⁹ · quia · ii · cor · iii fiduciā talē h̄emus p̄ cr̄stum ad dñm non q̄ sufficiētes sim⁹ cogitaē aliqd a nob⁹ q̄si ex nobis · se sufficiētia nostra ex

deo est · Et plena est scriptura q̄ in deo spem ponam⁹ · vnde o see · viii · perdicio tua ifratel ex te tātūmodo in me auxiliū tuū Ad id p̄ps iob · xv · ego sū vitis vīa · et p̄ meus agricola est · et p̄ p̄ pauca · w̄ pal mites · q̄di manz in me et ego in eo hic fert fructū multum quia sine me nichil potestis facere · Si quis in me non manse rit · mittet foras sicut palmes et arescit · hec duo vic⁹ cogitacio sui et dei sunt cause vere deuocionis secundum thomā · Iterū vere humilitatis · Ite q̄ cumq̄ frequēter cogitaret · b̄ nichilo nostri oia vicia faciliter vitaret · quid enim supbirret qui n̄ habet nisi nichil · qd auare cuperet cuius oia bona sūt dī · quid voluptati operam darz · qui se p̄ peccata in nichilū tendere crederz scdm auḡ quādo irasperet · q̄ deum iuste p̄mittere oia credit · et serenū cognoscit quid deniq̄ torpebit qui se oib⁹ bonis priuatū credit · sed notaē est valde q̄ modicū p̄ficit talia solo intel lectu cognoscere vic⁹ imperficiōes et mala nr̄a nisi etiā v̄lūtātē mouēāt ad c̄tēptū nr̄i · et ad dñm p̄ grā et ad iutoio ūcurtam⁹ cū ḡcitu et ad huilia cois figura et opa opaz · dem⁹ · H̄cō humiliari et scire debem⁹

cp totalit in pco originali in
vtero aiati fuim? et nati. Est
aut p̄ctm originales carencia
originalis iusticie cū debito ha-
bēdi eā v̄l equalēs vic; grāz
q̄ pccō originalis sic ificim. nā
adam et eua i paradise positi
a deo receperūt donū originalis
iusticie p se et suis posteris iu-
re hereditaio: sub tali pacto
ut si obediētes dō essent i suis
mādatis etiā postea idē donū
haberēt. Si nō: tūc ipsi et here-
des dono originalis iusticie pri-
uati eēnt ppetuo nisi dei filius
recupar; Quia iusticia dīgia-
li pmi pentes et nos fuissim?
immunes a culpa. virtutib?
decorati. dō lete suietes. sine
fame et siti et bruta nob̄ obe-
dissent. nibil nobis nocuissent
et tāde sine mōtis pena i celū.
trāslati fuissim?. Sz heu hoc
donū ip̄i p̄diderūt pthoplasti-
n nos eoz filij nati eodē dono
carem? Et idcirco sc̄m ap̄lm
Oēs nascimur filij ire et misere
et sic aiam nō dū nati. Tercō
hūiliari debem? apt̄ fomitem
dtractū p̄ originales p̄cm. q̄ fo-
mes ē qdā adhuc relicta ife-
ctio oia mēbra corporis et anie
inclimās ad vicia et a v̄tutib;
r̄trahēs nō tñ ē fames iste pec-
catū q̄ originalē p̄cm p̄ bap-
tismi sacramentū xp̄i passione
coopāte deletū ē. sed est qdā

debilitas relicta in hōie. hōie
etiaz iā sanato. sicut relicte fe-
bris febre cessante manet i ar-
tib;. ab expedito motu retrahē-
tes et i mercia qndā inclimā-
tes corp? sanatū hoc xp̄us in
pabola tāgit luce. x. vbi dicit
Homo qdā descēdebat ab ie-
rusalem in iericho id ē de padi-
so in terram iumentorum. q̄ in-
cidit in latrones id ē suasu de-
monū. q̄ spoliauerūt eū supp̄.
gratuitis vic; iusticia origia-
lique q̄tuor aie potēcias p̄fe-
cit. volūtatem iusticia Intelle-
ctū prudēcia. itascibilē fōtū
die. et cōcupiscibilē tpācia. et
plagis ipoitis sup̄. natūalib?
dōis vulneratis abierūt semiui-
uo relicto. vbi sim bedā. et tho-
j. r. q. lxxx v. q̄tuor p̄ncipalia
vulnera q̄libet aia in originali
pco mō trahit. sc̄z maliciā in
volūtate Ignorāciā in itellcū.
Infirmitatē in itascibili. et itē
pāciā in cōcupiscibili Per iusti-
ciā eni originalē p̄fecterō in
feriores aievires trahit. et
ipsa rō a deo pficiebat ei sub-
iecta hēc aut originalis iusti-
cia subtracta ē p̄ p̄ctm p̄i hōis
Primo sibi. deinde oib; ade fi-
lijs. et ideo omnes vires aime-
mant quodammodo p̄prio
ordie destitutē. quo ordinat̄
naturaliter ad virtutes pre-
fatas et ad alias. Ipa autem

destituco' nature vulneraco' si
e' Do secudovic; de ipo pco i
se & i xpinqs effcib scidu po
cp' peccare v'l pcm habere est
de se malu & turpe et ido a rōe
rcā nullo mō eligibile velle ei
peccare fm ansel. cur d2 hō e i
finite fugibile cui libet cature
raconali. S ad hūc sensu qd ifi
nitu malu p qntiscu cp bois co
sequēdis v'l malis effugiēdis
nūq; d3 eligi v'l acceptai nec
rōnabilitē p fieriv'l omitti tā
imēsa aut fugibilitas pci sur
git ex eo tū qd malu s se tū ex
imēsa i bonorabilitate di i et p
oibz rbo lōriadi. tū etiā ex idis
pēsabili' dbito nro & obligacō
ne ad ci' hōre. pcm siqdē ē dei
ilōraco. et rspcū tal' infinite fu
gibilitatis oia pca sūt eq' fugi
bilia. n tū oia pca sūt eq' ma
la seu ḡua: qd mortale ē ḡui
reali. malicia ei pci attēdit
pēs hitu itēsiorē volūtatis &
ctēpt' slcācoemcq v'l diffi
cultatē. et labore quē hēm' io
peibz qbz d2 ilōrat'. Quia fm
hēc spoliam' dois affligim' pe
nis & i natuālibz vulneram' et
ledim' sedo malicia pci p3 ex
eo q illb d2 sapiētissim' maxi
me odit ymo nec dyabolu nec
pco' odit n apf pcm. vñ sa. n
nl'odisti eoꝝ q fecisti. et qd a
pli' ē d2 nullu tā bonu h; ami
cū qd si peccet efficitur sibi ad

mōtē iimic' ut p3 de angelis
peccātibus qd natuālibz erāt
pulchrima ps mudi. & i petro
eu negāte. et qd maximu vibz
vt pcm occidret' de2 filiu suu
voluit occidi psa. linj pcf scel'
populi mei ego pcussi eu. deū
igit pcam qd i ratu ostituit et
furibz fm illb p dñe ne i fu
rore tuo aguas me. tercō p3
pcī malicia i eo cp n̄l p̄t nocere
hō n pcm fm illb qd cait ecēa
nulla nocebit adūsitas si nul
la dñet iniqtas ro. viij. scim'
qm̄ diligētibz dū oia coopan
tur i bonu. dyabol' ei si n pec
cam' tēptādo nobis fm berm
Coronas eterna' fabricat hō
fm imic' psequēdo nos pugat
& adūsa tūc tāvutibz roborat
De. iij. vic; d no cumtis & effcī f
bo pci no. cp. xij. mala ifert. q
mala d2 ex mag' boitate & cai
tate ēg a nos obdiauit ut vīlis
tot malis ad eū rdeam'. Exē
pli grā Iste p̄ maxie ouicere
tur filiu diligere. q pcurare
vt ab eo fugietē filiu null' bā
si qlibz male tractarz ad finē
illu ut ad p̄rem redirz. p̄mum
malu ē cpaia p̄ pulchrima oī
um caturaz ifra agelū macu
las tot p̄ pcm otrahit quot
pca omittit vt declaratur fm
thomam. i. ij. questioe. octua
gesimasexta. Sicut enim i cō
poralibus macula dicit quādo

n Octauum **Preceptū.**

aliquid corp² nitidū vel pulchru^m p̄dit nitorē ex cōtactu alteri² corporis. sīc vestis. aīz argētū. et similia. Sic i spūa libus etiā fit macula. q̄r aīma duplēcē nitorē habz. vñ ex r̄ fulgēcia lumis natuālis racio nis p̄ quā dirigit i suis acti bō. Aliū ex r̄ fulgēcia dīni lu minis sc̄z sapiēcie et gracie p̄ quā lō pficit ad bñ et decēter agēdū. est aut̄ quidā cōtactū m̄herere aliqbo rebō p̄ amore Cū igit̄ lō peccat m̄herz aliq bō r̄bus contra lumē rācōis et dīne legis. vñ ip̄m detrimētū nitoris ex tali cōtactu pueni ens macula aīe methaphōice dicit̄ vñ etiā de salomōe dicie dedisti maculā i gloriā tuā. et epl̄. v. Viri diligite v̄po res v̄ras sicut xp̄s dilexit ecclēsiā et semetip̄m tradidit p̄ ea ut illā sanctificarz mūdās ēā lauacro aque i v̄bo vite vt exhiberz sibi gloiosamecciaz nō hñtem maculā neq̄ rugā. Sūtaut̄ triplice^s macule pcā cōcomitātes. Et q̄libet istarū multiplex. p̄ma macula ē p̄ua cōnitoris aīe. secūda disposi cōis relicte p̄ pcā. terciavō ē cōsuetudo peccandi inducta.

g Secūdū malum pcā est q̄d tollit vitā aīe. sc̄z deū et grāz et denudat vestibō v̄tutū infu s̄z sc̄z. vñ. donis spūs sancti.

Capitulū **secūdum**

tribus virtutibus theologicis et infusis cardinalibō et morali bō cōracteres aīe vacuos facit. v̄tutū acq̄sitaꝝ habitus palliat. vñ apōc. xvij. beat² q̄ custodit vestimenta sua ne nud² abulet. Math. xxij. de vēste nupciali ibid. Terci² effec tus pc̄i ē q̄ ratū q̄s icurrit id ē obligacōem ad penā. vna ē cōncialitē p̄cm sequēs vic; remorsus osciēcie h̄ v̄l in morte et postea 8 q̄ auḡ. j. oſes. Iusti dñē et ita fēm est ut p̄a sit sibi ois anim² iordinatus. Et itez verte et reuerte oia in latu et i tergū et oia in cōsuetudo tu solus r̄quies Alia pena est aut eterna i inferno. aut purgatoriū pena acerbissima. aut hic pētēs vita p̄ opa dura. et sic sūt q̄druples pene et carceres in q̄bo pc̄m punit̄ vic; oscia. mūdō. ifernō. et purgatoriū. nā sc̄z p̄hīm culpe reor dīnat̄ p̄ penas. Quart² effec tus est q̄ pc̄a minūt̄ incimacionē ad virtutes et p̄mptificat̄ ad vicia filia et alia. Et q̄ tuō vulneā aīe p̄ oīgiale p̄cm cōtracta apliat̄. et dilatat actuale p̄cm. i q̄ntū vic; rō p̄ pēz ebetat̄. p̄cipue in agendis. et vñlitas idurat̄ ad bonū et difficultas bñ agēdi accrescit q̄ ad irascibilē. et cōcupiscēcia magis exardescit in cōcupiscibili

11 Octauum Preceptū.

vñ fīm gre. pēm qd p pniam nō diluit mox suo pōdē i aliō trahit . exēplū in dāuid q visu pmo peccauit . secūdo wlunta te . tercō ope adulteriū ppetra uit . quarto hōicidiū omittēdo n p illis diūsis modis . palliā do . h . Re . xj . sīl r d frībō Jōsep gen . xxxvij . sic enī auis alis agguatis p lapidē vel aliō cōtinue ad yma descēdit et debilitatur . sic et aia pco grauata Quīntus effectū pci ē q alia dimissa redire facit taliter q ppe ī ḡtitudinē semp seques pēm ḡui ē vt; matl̄ . xvij . In seruo cui debitū dimissum reuocatū est nō intelligas q eaō nūo peccata redeat s spē b vt dcm est . Sextus effectū ē q facit suū dyaboli cuiū mācipiū ē quodlibet peccatū . vñ ioh . viij . om̄is q facit pēm seruus ē peccati . Et sic tollit libertatem q filiū dei sum . fīm il lud ioh . j . Dedit eis ptatē filios dei fieri . Nā fīm vba c̄stī ioh . viij . cū filios nos liberauerit . 1 . libertauit vere liberi sum . qī fīm aplm . empti sum p̄cio magno Et . h . p̄ . h . a q q̄s sup at ē eius seruē ē . sed a demōe vincim p pēm ḡ et . Septiū effectū ē q pēm faciēti maxi ma gaudia aufert et p̄mia . vi delicit celū et btitudiem ange loīū et scōrū societatē et silia .

Capitulum Secūdum .

vñ matl̄ . xxv Neite bñdicti patris mei possidete patūrōb regnū a c̄stitucōe mūdi . Et e conuso . discedite a me maledicti i ignē eternū q patē ē dyabolō a agglis ei . qre qz dimis rūt bona facerevt ; ibidē . quid ergo de malefaciētibus erit .

Octauē effectū p pēm me ritū a augm̄tū futuroz bonoru minuit . qī in eo q̄ venialit vel mortalit peccam̄ fil mere mur . s̄ demerem̄ penas Non effectū q̄ nocet corpori q̄ ppe pēa multi corporalif ifirmātur . j . cor . xj . Ideo int̄ ws multi in firmi . et imbellices et dormiūt multi q̄ sc̄ irreuerēt om̄ica bāt . a ioh . v . s̄ ifirmo xxvij ānos iacēti a c̄ca p̄sciam curato . ecce sanū fūs es iānoli pētāne aliqd tibi steiū otigat vic̄ i signū q̄ ifirmū fūs fit p̄cē p̄cē . vñ ext̄ d p̄cē . a rm̄is s̄ . Districte p̄cipiū medicis corpum . ut cū eos ad ifirmos vocāt otigat . ip̄os ān oia moueat a inducat ut medicos ad uocet aiaz vt postq; fueit ifirmo de spūali salute p̄uisū ad corporis medicie ī medīū salubus p̄cedat ut cā cessante cesset effectus vbi dicit glo . hōstie . Ex quo dicit precipim̄ : necitatem importat . et transgressor peccat mortaliter . Decimū ē q̄ ecclesiā suffragiūs spoliat

Octauum **Preceptū.**

que faceret interi q̄ peccat &
aias similis & peccate p̄uat bo-
no ope oēs ei aie hic et i pur-
gatorio cū p̄s. orare debet di-
cete. p̄t cip̄ me fac de? oium
timēciū te & custodiēciū man-
data tua Vnde cūm p̄c̄m be-
st̄s assimilat q̄ p̄s. h̄o cū i ho-
nore eēt nō intellexit op̄at̄ ē
iumentis insipiētib⁹ et̄. p̄c̄r
enī racōe n̄ recte vtitur discre-
te bonū eligēdo. ad teriā incli-
natur terrena amādo. ad celū
nō exigit̄ dīma ctemplādo.
impetu ire fertur & carnali cō-
cupiscēcia. Duodecim⁹ aiam
quā 82 creauit & dotauit pul-
chritudine & sanissimā fecat;
post angelū oīm creaturaz p̄
fec̄tissimā. p̄c̄m deturbat. ifir-
mat. et i piculissimo statu
oīq̄ p̄uit vnd̄ aia peccatrix.
Sp̄ngi & ymaginari p̄t velut
virgo vel feia q̄ esset inflata
per supbiā. vulnerata p̄ aua-
riā. ydropica per luxuriam
fetida. p̄ gulā. febricitans p̄
itā. itoxicata p̄ inuidiā. oībus
menbris ofracta p̄ accidiam
hec ceca est per ignoranciam
surda p̄ indeuocēn̄ muta p̄
recte locūcōis careciā: nuda
p̄ vrtū careciā hec sedz sup
vacuo & nlo i cuius dorso fert
corpus qd̄ corūpitur & eā ag-
guat. s̄b ei⁹ p̄dibo infirm⁹ in
quiē p̄t cadere quā circūdant

Capitulū **secūdum**

hostes inumerabiles. Int⁹ vi-
cia et cōcupiscie. ex demoia.
et circūq̄ mūd⁹. Quevidens
apl̄s ad 10. vñ. ex clamauit di
Infelix ego h̄o q̄s me librāuit
de corp̄e mōtis hui⁹ grā si p̄
ihesu p̄p̄m dām nr̄m. Quo k
ad sc̄dm cur tā difficile sit ad
huilitatē perueire cū tñ tota
nr̄a natuā ad ill̄s inclīmare vi-
deat̄ d̄ q̄ vēturin⁹ tractatu.
de huilitate tres causas affig-
nat. p̄mo ill̄s ot̄igit ex p̄pa ar-
duitate. Quia vt̄ q̄nto ē ma-
gis ardua et p̄fecta: tāto ce-
teris p̄bo ē iacessibilior nr̄is
virib⁹. & tāto opt̄z cū maiori
conatu assurgere ad eā. secun-
do ex forti ip̄ullu & multa ap-
petibilitate sui c̄trarij vēhem
ter oradicata i natuā racōnali
q̄ n̄ plena s̄ vacua s̄o & p̄ co-
sequēs ē iflata & plena vēto-
sa estiacōne sui ip̄i⁹. altitudo
eiptatis & p̄sidēcie & singula-
ris p̄cellēcie & nulli s̄belle mul-
tiusq̄ legib⁹ coartari. s̄ i oib⁹
ap̄riā volūtātē seq̄. hec se ex-
hibet mētali ut qdā dīmū ēē
& posse et ut qdā q̄si gloria si
et ideo ē difficilimū radices su-
p̄bie i tali medullit⁹ ibibitas
a se eradicāe. Tercō ex eo q̄ c̄-
tēpt̄ tui p̄fert quādā ymagi-
nē ieffabil̄ mortis ānichilacō-
nis & ānullacōis et ibo grādē
sui contēptū horz h̄o sicut sui

annihilacōem. tñ ei se sentit
lō esse et viuere in cordibz alio
rū qntū sentit se appreziari ab
eis. et sifr tñ se sentit lō viue si
bi qntū sibi occurrit ut glori-
osus et vt res magna et alicz
valoris. Quātū aut̄ huiōi ap-
plicacō et fama tollit aut mi-
nuit et a quot cordibz tñ et a
tot cordibz sentit se lō mori et
ānihilari. Cōtēptus etiā ad
dit vt̄ h̄ sensū oculacōis et
deiectiōis et tāquā abluabi-
lis et hoc ē qdāmō pxiō esse qm
nichil h̄ec ē cā rāte difficulta-
tis ad tolerādū amādū grādē
cōtēptum sui vel infamiā. et iō
pfecta huiliacō ē sūmū genz
mararij. et holocaustū ap̄d de-
um Quo ad terciū dubitat
quot modis lō vēciter se pos-
sit reputare om̄ibz homīibz
inferiorem et viliorē Rñ. ibi-
dem q̄ quintupliciter. p̄mo c̄
pando id quod est tibi p̄sum
ad alia scdm q̄ sunt opera dei
tibi enī p̄mē esse de nichilo.
et tēdere in nichilū qntū intē
ē. et ea sunt tibi p̄pa de qbs di-
ctū ē c̄ca p̄ncipiū huiō capitu-
li. Ea enī q̄ h̄t rōnem entis et
boni sunt a deo et ab ipso deo
p̄cipacia. si ergo hoc modo
d̄pas te illis īuenies te in ifi-
nitū viliorē illis. hāc viam do-
cet ansel. secūdā viā ponit bea-
tua. auḡ. sup̄. i. phili. i. sup̄

ores īnuicē arbitātes dicit. n̄
hoc debemus estimare. vt esti-
mare fingam. si vere estime-
m̄ posse aliquō occultū esse in
alio q̄ nob̄ sup̄ior sit. et si bo-
nū n̄m quo ip̄o videmur sup̄i-
ores n̄ sit occultū. Dicit enī
amb̄ li. de virginitate. Qd̄ q̄
dā plexq; h̄t multa bona ex-
teriora s̄ intus mīnora Quidā
vero h̄t paucā exteriō s̄ ha-
bet multa occulta interiō que
p̄ualēt oibz istis vtpote aliq̄s
cōiugatū habet habitū mar-
tiñ et virtutē sufficiētem ad
sufferēdū mortiriū qm aliquā
do virgo aliqua n̄ habet aut n̄
tñ quātū aliū. Iō gre. sup il-
lud iob. si simplex fuero. h̄ ip-
sum iḡrabit aia mea. dicit. sp̄
mīm̄ q̄ d̄bet lō estiare dona sua
quā dona alteriō. Tercō fit h̄
p̄ fortē affec̄tū et gustū suo
rū d̄fectū. sicut ei pacies do-
lorē dencū estimat se p̄ alij
pati. nō q̄ p̄rōem videat do-
lorē suū ē ē maioriē. s̄ q̄ itiniō
et forciō delorē suū sentit qm
alioz. sic etiā in p̄posito d; ē ē
hoc mō paul̄ doc̄to gēcium
et vas elec̄tiois. i. th̄. i. dīc se
p̄mū et maximōium p̄cōrū.
Quāto p̄ fieri c̄pando illud
qd̄ tu reddis dō resp̄ū grāz
q̄s s̄2 tibifecit ad illis qd̄ altē
reddit. r̄sp̄ū eoꝝ q̄ a deo rece-
pit. aut ad illud querredderet

si tāta et talia sīc ip̄e a deo fr̄ce
p̄isset b̄ mō btūs fr̄acis̄ dice
bat se maximū p̄coꝝ oium q̄
estimabat n̄ eē ribaldū q̄ n̄ eē
ḡtior bo si tāta bñficia grāꝝ
a do accep̄isset sīc ip̄e accep̄es
rat. Quito mō fit ex oſideraci
one binor̄ iudicioꝝ. a n̄e va
riabilitatis. q̄ sīm greḡ. xxv
mora. sup̄ illō iob. xxxiiij. ote
ret ml̄tos et inumerabiles. et
alios stare faciet p̄ eis dicit.
Sepe otigit ut q̄ videt̄ stare
hūano iudicō iam i oſpcū bini
iudicij iaceat et q̄ h̄ corā hoib̄
iacent iam i oſpcū bini iudicij
st̄t. et exēplificat de iuda et
eiꝝ apostolatu. et de latrone in
cruce et adducit illō apoc. iii.
Tene qđ habes ut nemo acci
piat coronā tuā Et illō. j. cor
x. Qui se existimat stare vide
at ne cadat. et quia fōtasse illi
quos d̄spicimꝝ: tardē p̄nt inci
pe. a vitā nrā; feruēcōrībō stu
dīs p̄ire vt ibi etiam tāgit.

Capitulū. terciū.

Ecūdū p̄ncipale de ig
norācia declarād fuit

q̄ ignorācia sit p̄cm.

q̄ excuset a p̄co et q̄ non.

a Pro itellec̄tu huī? notād sīm
tlo. et du. i. ij. di. xxiij. et tlo. i. 2
q. lxxvj. et sīm alios tā theolo
gos q̄m iuristas ac phōs q̄

q̄ntuplex ē ignorācia Prīa ē
ignorācia electōis. a h̄c quo
dāmō affectū p̄cī cōfēct̄ ut
q̄ ex occupia p̄cī quā volūtas
non r̄p̄mit absorbet̄ iudiciū ra
cōnis i pticulāi opabili sīm q̄
81. vi. et h̄. q̄ electacō corrū
pit existācōe; prudētis. et se
cūdū hāc ignorācia oīs malꝝ
seu peccāt̄ sī ignorās. Secū
da sī ignorācia cōcomitās et
h̄c se h̄ ad actū cōcomitatīe
vt q̄ q̄s ignorās aliqd fac̄. et
nichilominꝝ facer̄ si n̄ ignora
ret. a h̄c se h̄ p̄ accīs ad bū
lbo nec excusat p̄cm nec alle
uiat nec aḡguat signū aut q̄
q̄s talē ignorācia habuit ē cū
q̄s n̄ p̄it̄ v̄l dol̄ postq̄z ac
tū p̄fecit aliquē vt si q̄s inuei
ret flor̄. quē putar̄ suū fuisse
qui n̄ fuit suus et refuaret eū
et filomīnꝝ seruaret eū etiā si
non putaret eū suū fuisse. sīlē
si aliq̄s credēs acceder̄ ad v
nā mulierē. acceder̄ ad alte
ram ad quā tñ acceder̄ si eā nō
ignorasset Tertia ē ignorā
cia inuicibilis vic̄z eoꝝ q̄ non
p̄t q̄s scire et q̄ studio vīci nō
p̄t talis est i omnibō q̄nō p̄nt
vitātione ad tempus vel ad
sem̄p̄t i pueis mīorēnibō ma
niacis demoniacis. ebr̄js et q̄
ignorāt̄ p̄uāt̄ur̄ tacōe ex ome
stione cicute vel iusquiani Tg
norācia igitur inuicibilis. ii

Octauum

Preceptū.

scdm se et sūm suā cām fuit in
vinciblē excusat in toto. p; q;
nō ē volūtaria aliq̄ mō. Et iō
nō ē nec fuit in p̄tāte alicui⁹
eā repellere ut in pueris mino
rēnib⁹. sed quid de habentib⁹
ignorāciā inuinciblē. que i p
te aufert vslū rāconis. Rū. q; i
talib⁹ excusat i tāto vt i pueis
qui sūm p̄tē fūt doli capaces &
p̄cepti dīni. Et in furiosis hñti
b⁹ lucida interualla. Et dī no
tāter si scdm se et sūm suā cām
fuerit inuinciblē p̄tē ebūm ex
ebetate peccantē cui⁹ ignorā
cia inuicibilis ē scdm se. q; tūc
nō p̄t iudicare quid agēdū sit
vel non agendū. tamē nō ē inu
cibilis scdm suam causam. q;
potuit se non mebriare et ita
non ignorare. Et ideo nō ē oī
no excusatus a toto scdm tlo.
et multos. b⁹ a tāto si mebeta
te aliū occidit vel sile facit. si
aut̄ q̄s icidit in ignorāciā inu
cibile. puta in p̄uacōem vslū
rōis p̄ opus licitū. vt si p̄ vigi
lias & abstinēcias aliq̄s isan⁹
factus ē vel ex debilitate cō
plexionis vel ex lūpcōne cibi
quē nō tenebat scire p̄uatim v
su rōis. tūc itex excusat a to
to. si etiā q̄s incidit in ignorā
ciā inuicibilē p̄ op⁹ p̄ qd̄ via
lit peccauit. ecia excusat a to
to. ut si feruoris excellus p̄cm
meiale fuit i vigilādo. abiūmē

Capitulum

Tercium.

do. a in huiōi. si aut̄ q̄s icidit i
ignorāciā inuicibilē ex culpa sua
mortali. adhuc excusat scdm
multos a toto si saltē nullū b⁹
vslū rōis q̄n actū fūt. q; alias
esset p̄cm. puta si occidit. Et
hēc opio p̄babilio et verior.
Aug⁹. et ab⁹. et Ray. esse vi
detur oīb⁹ tamē talib⁹ si libera
ti fuerint ē p̄nia imponenda s
leuio. qm si sani talia cōmisif
sent vt. x. v. q. i. si q̄s et loc fit
ad cautelā et ne disciplina ec
clesie s̄librat. Cui oīoāt pl⁹
ij. et l⁹. vbi dicit. q; ebūs mere
tur duplices maledictōes. et
nīj. politi. iubet tales ebōs pl⁹
alījs puniri. vñ q; p̄cm sit ḡi
us. si q; talia fiūt frequēci⁹ et
p̄ni⁹ tlo. excipe videt ebūm v
bi sup⁹ i. ij. q. lxx vi. Et forte si
cut de ebrio dēm ē q; ad culpā
simile cēt de isto q; ex culpa su
a graui efficeret demōiac⁹ v̄
furibund⁹. vt fit interdum p̄
maledictōes et iras q; tles
in insania aliquid faciētes ali
as illicitū nō in toto. b⁹ excusa
rent in tanto. dicit tamē tlo.
i. ij. q. lxx vi. ar. iii. si esset talis
ignorācia que totaliter ex
cluderet vslū rāconis: omnimo
a peccato excusaret sicut p; i
furiosis & amētibus hēc ibi p̄
talē etiam ignorāciā inuinci
bilem excusat secūdū v̄tricūm
Iste q̄m aliquo agēdo dubio

magis peritos consuluit. & quo nullā autoitātē exp̄ssam habet vtrū ita sit vel n̄. dum mō formet sibi bonā cōscienciam postq; maḡ p̄itos consulueit. & si res aliter se habet q; ip̄e sentit. excusatur: quia fec̄ qd̄ potuit de 2 aut nihil impossibile re quirit ab h̄vie dic̄ etiā vñl. su p̄ ray. q̄ i habetib; vñl rōnis quo ad ea sine quibus nō ē salus: nulla ē ignorācia iuincibilis simpliciter & oīno. q̄ si n̄ inuenit h̄vie; a quo doceretur vñ etō dōceret eū. n̄ staret p̄ ip̄m

Quāta ē ignorācia vniūsal fīm p̄bos. & fīm iuristas dī ignorācia iūis. vīc̄ eorū q̄ quis scire tenet ut patuit ē ca p̄nci pīu p̄cedētis caplī i. vñ. scien dis. vñ enī scire tenet qd̄ alter nō. ut ibidē dictū ē. qn̄ talīu ignorācia directe et p̄ se ē volūtaria seu affectata. ut si q̄s aliqd̄ sua sp̄ote nesciat vt liberi? peccet. hec ignorācia in nullo excusat. s̄ ē sp̄eale p̄cm & actū agḡuat q̄ auget volūtariū et p̄ oīns p̄cm Ex itē sione enī volūtatis ad peccan dum proueit q̄ aliqd̄ vult subire ignorācie dānu. p̄t liberatē peccādi. distigūt vñrūp tñ ibi aliqui de ignorācia affectata q̄ p̄t haberi duplī. Pri mo cū ignorācia tēnētis. ut cū quis tenetur ad aliquid. s̄ ne

scit an teneat vñ nō Et hec excusat aliqd̄ licet modicū. et il la fuit in paulo. i. thi. i. miseri cordiā osculat̄ sū q̄ ignorans feci i incredulitate ut de se dic̄ Alio mō p̄t haberi cū osciatē ciōis. et hec in nullo excusat s̄ dānat vñ ps. Moluit itellige reut bñ ageret. Quādo vero talīu ignorācia q̄ ē causa peccati. nō ē directe voluntaria seu affectata. s̄ indirecte vñ p̄ oīns q̄ dicit̄ simplex ignorācia. puta cū q̄s p̄pter latorem vñ p̄pter alias occupacōes negligit illis addiscere p̄ quod a peccō retrahat̄. talis enī negligēcia facit ip̄am ignorāciā esse voluntaria; et p̄cm dū mō sit eoꝝ q̄ qd̄ scire tenet et p̄t. Talis ignorācia nō totaliter excusat a p̄co. similit̄ cū aliqd̄ nō vult laborare i studio & negligit discere & que rerev̄ s̄monē audire. Ex quo sequit̄ eū ignorare. & cū aliqd̄ vult bibere vñmū immoderate. Ex quo sequitur eū in ebriari & discrecōe carere. talis ignorācia diminuit volūtariū sc̄d̄ tho. & p̄ sequēs p̄cm & sic nō excusat a toto. s̄ a tanto. cū ei aliqd̄ nō cognoscitur esse peccatū: non p̄t dici q̄ voluntas directe et p̄ se ferat̄ i p̄cm s̄ p̄ accidens vñ ē ibi minor contemptus. et p̄ consequēs min?

D pēm Quidā de igit̄ ignorācia iuris q̄ ad leuitatē et ḡuitatē ponūt ḡdus tales. Primo sūt q̄dam q̄ habet ignorāciā sim̄ plieē talē q̄ ignorat q̄ tenet̄ scire si laborat ut sciāt. Et hec habetur aut sine trāsgressiōe iuris. et tūc ē pēa p̄cī tīm. Aut cū trāsgressiōe et hec nō excusat a toto s̄ ut multū q̄ inūm cibilis ē vt nūc licet nō simpli cit̄. et sic sūt duo gradus. Alij sūt hūtes ignorāciā etiā mūl̄ supiam qui ignorat et negligit̄ scire cū possint s̄ sūt idēnt̄es ad vtrūlibet a hec min̄ excusat Exemplū istoz triū de illo q̄ nescit clādestinū m̄rimoniū esse p̄hitū. vel non esse ducendam in m̄rimoniū quā polluit p̄ adulteriū. Alij sūt q̄ habet ignorāciā affectatā sine oscia tēcōis. vt paulus et hec min̄ excusat q̄m tercia Alij vō hūt affectatā cū osciēcia tēcōis a illa in nullo excusat s̄ oīno dānat Et sic sunt quinq̄ gradus

Quāta ē ignorācia p̄ticularis d̄ca a p̄his. s̄ a iuri tīs dī f̄cī q̄ ē ignorāciā p̄ticulariū circū stācia p̄ iactu. Exempli ḡra in illo filogilmo. null̄ p̄ ē p̄cuci ed̄. Iste p̄ ē iḡri et. ignorācia maioris esset ignorācia iuris si ue vniūsal̄. ignorācia mioris. esset ignorācia f̄ci siue p̄ticularis similiq̄ ignorācia p̄ticularis si

ue f̄cī ē. vt si nescis hāc rē quā tollis esse alienā v̄l nescis hāc mulierē tuā. h̄ disinguēdū ē q̄i aut ibi ē adhita et p̄missa debita diligēcia et datur opa rei licite. tūc ignorācia f̄cī oīno excusat. q̄i talē ignorācia ē cā f̄cī talē q̄ si sciret hāc cūstāciā in pēm trahētē non faceret ac tūc cuiq̄ signū est q̄ postea dolet q̄n itelligit pēm hec iq; excusat a toto ut iacob q̄ cogno uit lyā. cā putās rachel i q̄m solū cōsenserat. si aut̄ n̄ ē adhita debita diligēcia licet aliq̄ ad hibita sit. vel n̄ datur opa rei licite. hec non excusat a toto s̄ a tanto. p̄t tī plus et min̄ al leuiare. si nō fuerit directe a fecata. vñ n̄ excusat in toto lamech qui occidit. Cayn putās se feram occidre. si aut̄ nulla adhita est diligēcia. tunc in nullo excusat de ignorācia ponit Cancellarii. vñ regulas in florib⁹ ūgularum moraliū. Pria ea que tibi p̄cepit deus cogita semper Rācō q̄i q̄libet obligatur scire illud absq; cuiq̄ noticia n̄ potest eūtare pēm Secunda culpabilis ignorācia iuris dīni nō cadit i faciētē illō qđ i se ē. Rācō ē qā spūs scūs talē hōi d̄ nccārijs ad salutē que vires suas excedūt docere imediate patut̄ ē. Tercia. ignorācia inūcibil̄

excusat in eis propter quod sunt facti: non autem crassa vel supina quod puerit ex negligencia scientie vel facieiendi quod in se est. Dicit autem inuicibilis. non qui posset vincere. Aut quod ex ea necesse sit tunc opari sed quod opans sufficientem fuisse casus eventuum diligenciam apposuit scientie illud quod nescit. Quarta ignorantia iuris humani sufficiet promulgati: non liberat subditos a pena in foro exteriori. licet frequenter quod ad deum excusat a culpa quosdam ignorantias. Quinta non quilibet tenet scire de quolibet peccato mortali an sit tale licet expedit illud inquirere et scire iuxta uniuscuiusque visus et statum. et plurimi ecclesiasticos quam laycos. Et iter ecclesiasticos plati ex officio tenetur quod sint pati omni potestenti reddere rationem de ea quae in eis est fide et spe. Sexta nulli facieta quod in se est. hoc est benevolentia dei si iam habitis. unus talis hominem patitur esse docere in necessariis ad salutem siue sint illa credenda siue operanda. Septima nemovates ratione diu ab ignorantia principiorum moralium excusat. quod forte morum lamen ad considerandum apponere phas hinc tecum caceat. Dubitat hinc prius de mente re aliqua; furtiuam vel raptam vel preditam quam ignorat esse eam. vel alias vicissim similiter. Rursum. quod sci-

ebatur vel probabiliter credebatur esse de iusto simpliciter non tenetur ad restituendum in aliquo duitate scilicet bona fides quantum ad illos quod credebatur. Qui vero temere credebatur vel ignorabatur ignorancia crassa vel supina vel ex negligencia vel propter fatuam simplitatem nihil super hoc cogitabatur tenetur ad restituendum. Dicit autem ignorantia crassa vel supina per methaphoram hominis crassi vel supina: quod non videt etiam ea quod coram eo sunt quod nullam diligenciam face revult. sic quod publica et manifesta se dicit ignorare ei etiam non facile creditur. Exempli gratia ignorantiam crassam et supinam habet: quod emerit res spoliatam ab eo quod spoliauit in bello iusto: taliter quod audiuit ones vicinos vel per maiori parte vel etiam pauciores si sapientiores audierat dicere illud bellum esse iustum et deum. vel forte quod ecclesia prohibebat vel ex communione cabat publice auctoritas et principes illius bellum. taliter teneretur ad restituendum. qui enim de tali vel sili furto vel rapina emerint. in iudicio aie non excusat siue dicunt se habuisse ignorantiam iuris siue facti siue ignorantiam crassam. si vero scit reditorum iuste vel ex iusto bello habuisse. licet per emere nec tenetur ad restitucionem. si etiam nesciebat de

justo bello esse s̄ credebat p̄
babiliſ nā om̄es vicini ſui v̄l
maiori pars v̄l ad min⁹ ſapiē
tes ita credebāt. prout ip̄i v̄e
ditori videbatur ip̄en tenet
reſtituere duitate hac bona fi
de. S; ſi poſtea ſciat r̄ eſſe de
rapina. deb; r̄ ſtituere c̄im fo
ro p̄itēciali tenebitur ſibi v̄e
ditor ad intereſſe: ſentēcia eſt
Ray. ſi v̄o emit bona fide ſc;
voluntate reſtituēdi: tunc et
poſtq; cōgit r̄ eſſe viſosam
p̄t r̄ inere ex p̄efas q̄s exēs in
bona fide fecit curca r̄ oſeruā
dā v̄l meliorādā. a n̄ tētur de
fructib; tēpe bone fidai p̄cep
tis. Tenet eñ de fructib; ill.
q̄ nō eent adhuc cōſūpti ſi ex
tarēt ex quo incipit h̄re malā
fidem. Cōcordat h̄ſti. v̄lri. et
villx. Et ſi durante bona fide
res perijt non tenetur. q̄i non
erat in moxa. ſimilis ſi alieauit
eā q̄i nō doxo deſiit poſſidere ſi
numqđ ille q̄ emit bona fide ſc;
credes rem non eſſe furtiuam
ſi poſtea inueiat r̄ eſſe alienā
p̄t petere a dñō precium Rñ.
Har. p̄ysan⁹ in ſūma certe nō
C.8 furtis. l. in ciuile. ſi agat
ḡ d̄e v̄ditoře Dubitat vtꝝ
ignorantes excuſentur p̄ ig
iḡrāciā a ſtatutis ordinariorū
Rñ. q̄ iḡrātes n̄ excuſant co
mūit loqndo a ſtatutis et ob
ſuāciā legū. n̄ ſic dē; ē ſup d;

ſtinguendo de iḡrāciā iuriſ et
fci. ſi tñ a ſuis platis p̄ ſtaſu
ta ordiaioꝝ excuſant iḡrātes
q̄i n̄ ligāt illñ eoꝝ iḡrāciā fu
erit crassa l̄ ſupia li. vi. de oſli
tu. ut aiaꝝ. Quo ad eñ cū p̄n
cipale notād q̄ q̄muſ peccā
tes ex iḡrāciā n̄ ſp̄ ḡuiffiē pec
cēt. tñ p̄icloſe valde peccāt q̄i
q̄ neſcit morbū n̄ q̄rit remediu
l̄ ſo ſup i° Ro. ii. Ignoras q̄
niā bñg nitas dei ad pñia; te
adducit dicit gloſa. et ē amb⁹
grauiſſime peccas id ē pericu
loſiſſime ſi ignoras. S; du h
bitatur. j. vñ veniat q̄s in iḡ
notāciā ſcñ. q̄ cause ei⁹ ſūt
plures. vna ē naturalē ebtudo
itellec̄t. ſi illa ē pena n̄ culpa
taſe iḡrāciā h̄nt m̄mořenes a
pueri de quibus dñs ait ad io
nā. Ione vltimo. tu doles ſup
edetā in q̄ nō laborasti neq̄ fe
ciliſt cresceret q̄ ſb vna noc
te nata ē. et ſb vna nocte pe
rīt. Et ego nō parca niniue ci
uitati magne in q̄ ſūt pl̄ q̄m
Cxx. milia h̄vim q̄ neſciūt q̄d
ſit inter dext̄a a ſinistra ſuā a
iumenta multa Alia eſt icōſide
racō et negligēcia diſcedi pſai
xxvi. Impi⁹ nō diſcret facere
iufiſia. In terra ſcōp̄ in q̄ ges
ſit et n̄ videbit gl̄am dñi. Cer
cia eſt paſſionū ſenſibiliū per
turbator. vnde ſcōm pl̄m. j
Ethicoꝝ iuuenes et paſſionū

Monum

Præceptum

insecutores nō sūt boni sciecie
mortal' auditores Quartā ē af-
fectō a cura nimia & boīs trā-
sitoris ḫē q̄ math. vi. p̄mū q̄
rite regnū dei et iusticiam ei⁹
Quīta ē cura carnis in deside-
rijs p̄ capulā et ebrietatē ḫē
aplūm q̄ talia vias ymagia-
tive a fātastice obdurat & ob-
nubilant. ut in nabal patuit
ebreo q̄ fuīsse legit̄ vir malici-
osus dur⁹ et pessim⁹. a f̄m no-
mē suū stult⁹ ē a stulticia sua
cū eo est. ait v̄xor sua abigail
prudētissima. i. re. xxv. Du-
bitat scđo Cū obmissio scien-
di sit p̄cm. peccat ne semp hō
q̄z diu ignorat id ad qđ scieb
tenetur Et si nō semp. q̄n ḡ &
q̄n nō peccat ignorans. Rū t̄b
præceptū affirmatiū cui ob-
missio opponit obligat semp
b̄ nō p̄ semp & ibo ois illa ob-
missio p̄ illo t̄pē p̄cm i actu
in quo q̄s p̄ p̄ceptū obligat
et quociēs illō t̄pē reiterat
tociēa p̄cm multiplicatur Ex.
q̄ pat̄z q̄ ille q̄ percipit se ig-
norasse in confessione debet dice-
re diuturnitatē t̄pis p̄ qđ in
ignorācia stetit Dubitatur
terco quō q̄s possit delere ig-
norāciā p̄ p̄niā cū ignoret se
ignoreare. Rū. q̄ pol t̄q; q̄s fe-
cit diligēciā discuciēdo osciē-
ciā suam modis sup̄ tactis
præcepto. n̄j. c. de ḫtricōe. debet

Capitulū

Tercium

etiā in ḡnali dolere de ignora-
tis si aliq̄ haberet p̄ca ignorā-
cie. q̄ p̄s dicit. Delicta q̄s in-
telligit ab occultis meis et.
et tūc ignorācia inq̄ntū ē pec-
catū p̄ p̄niā quo ad reatum
delet̄. manet tamē ignorācia
actu q̄z q̄n definit esse volūta-
ria definit esse p̄cm. nō tū defi-
nit esse si. implicit & hoc habes
n̄j. præcepto capi. de ḫtricōne

Dubitatur q̄b̄ modis q̄s
possit ignorācie viciū exire. Rū.
f̄m cri. sup̄ math. ome. xxxix
p̄ q̄tuor. Qui enim posse suum
faceret ad sciēdū drā; virtutū
et vicioz hō p̄mo deū pro isto
oraret vñ iac. i. Si q̄s in digz
sapiēcia postulet a dō qui dat
omib⁹ affluēter & non impro-
perat & dabit ei Secūdo libēs
leḡeret vel audiret v̄ba dina
S̄nc̄cārijs docecia i80. ij. thij.
ij. Intellige id ē int̄ lege q̄ di-
co dabit enī tibi dñs in oibus
itellectū. tercio q̄ scit esse bōa
faceret & mala dimitteret mō-
talia q̄ f̄m greḡ. Nō ē dig-
n⁹ dādis q̄ nō ē grat⁹ & datis
f̄m illis p̄s. Inicū sapiēcie ti-
mor dñi. Et si mortalit̄ pecca-
ret statim deberet penitē. qđ
q̄rtū p̄t esse req̄litū. vñ f̄m eū
de greḡ. p̄cm qđ p̄ penitēciā
nō deletur mox i aliud suo p̄o-
dere trahit. p̄cm enim cecat &
obduracōem meretur. vñ p̄s.

G

Monum

Præceptū

Capitulū

Tercium

Intellectū tibi dabo et iſtruā
te i via hac q̄ ḡdieris Itē ſu²
tu² ſu ego. da m̄ itell̄cm ut di
ſcā mādata tua. Quarto i du
bijs bonor̄ et malor̄ ſibi n̄ co
ſiderz ſi di ſac̄totes prudētes
et timoratos q̄rerz exēplo cri
ſti luē. n̄. q̄ eciā ſedēs i medio
doctoz p̄mo interrogabat. et
pauli q̄ ananiā accessit et cor
nelij petz d̄ hac materia l̄x
m ſup̄ p̄cep. nj. c. vni. f. g. Du
bitat. m̄. cum negligēcia ſit
cauſa i grācie q̄n negligēcia
ſit p̄cm mortale et q̄n nō R̄n.
fm tho. 2. 2. q̄. lmj. ar. nj. negli
gēcia pueit ex q̄dā r̄missione
volūtatis p̄ quā ḡtingit q̄ rō
nō ſollicitat ut p̄ficiat ea q̄ de
berz vleō mō q̄ deberz. p̄t aut̄
dupl̄r cōtingē p̄ negligēcia
ſit p̄cm mortale. vno ex p̄te
ei² q̄d p̄termittit p̄ negligē
ciā q̄d q̄dē ſi ſit d̄ nccitatem ſa
lutis ſiue ſit act² ſiue ſit c̄cū
ſtācia ē p̄cm mortale. alio ex
p̄te cause. ſi enī volūtas i tan
tū ſit r̄missa c̄ea ea q̄ ſūt dei ut
totalit̄ a caitate dei deficiat.
tañ negligēcia ē p̄cm mortale
et h̄ p̄cipue ḡtingit q̄n negligē
ciā ſeq̄t ex ḡceptu vñ p̄u.
xix. qui negligit vitā ſuā mor
tificabit̄ alioquim ſi negligē
ciā oſiſtat in p̄termiffione ali
cuius actus vel circūſtācie q̄
nō ſit d̄ nccitate ſalutis nec

hoc fiat ex cōceptu ſi ex aliq̄
alio defectu feruoris q̄ ipedi
tur iterdū p̄ aliq̄d vxi ale p̄cm
tūc negligēcia non ē peccatū
mōtale ſi vxi ale hoc thomas
Quā mala ſit tepiditas et ne n
gligēcia eciā q̄ ē vxi ale p̄cm
oſtendit Berū. in ſermonē ſ
aſcēſione dñi dices p̄nicioſa ni
mis et moleſta tepiditas. ifer
no enī p̄xima et vmbra mor
tis iure cēſet ſane ē vidē h̄ies
puſillanimes et r̄miſſos defici
entes ſub onē v̄ga et calcaibz
indigētes. quoꝝ breuis et ra
ra op̄uſtio aialis cogitacio
tepidā ſuſacio obedēcia ſine
deuocōe. ſmo ſine cūſpeſtō
ne orō ſine cordis itēcōe. locu
cio ſine edificacōe. quos deni
q̄ ut vi dem̄ ſi vix gelēne met̄
ihibz. vix pudor cohibet. vix
frenat rō. vix disciplia coher
et. et huiō ſi diu ita p̄maſerit
ā opprimūt ſb onē et ſuccubūt
ā iā qdāmō i m̄ferno ſūt ut nū
qm ad plenū r̄ſpiceret in luie
miferacionū dñi n̄ in libertate
ſpū ſola facit iugū ſuaue
et on² leue. idē aut̄ p̄nicioſa te
piditas manat. q̄r volūtas
eoꝝ nōdū purgata ē nec bo
nū ſibi volūt nec nouerit appa
mant. n. cum carne ſua terre
nas oſolaciūculas in v̄bo ſig
no v̄lfacto et ſi l̄x iterrūpūt

Monum

Preceptū

aliqñ. n̄ tñ penit? rūpūt hic ē
cōtāo affectiones suas diri-
gūt i deū. et eoz opūctōn cō-
tinua s̄. horaria ē. Impleri autē
miseracōib⁹ dñi aia huiōi n̄ p̄t
et q̄nto maḡ ill̄ euacuabit tā-
to maḡ istis ipsebit v̄ si fōte
maḡ p̄bas. nūqm iste ill̄ mi-
sceri poterint n̄ enī spūs a ca-
ro. ignis a tepiditas i vno do-
micilio omorat. p̄st̄im cū te-
piditas domino soleat vomi-
tū prouocare hec Berñ.

Sectur capi. m̄j.

a Stis igit̄ de i ḡhorā-
cia p̄missis. declaran-
dū ē p̄ceptū nonū. nō
occupisces uxoriem p̄xi tui. et
suo mō ē itellḡēb cō nec feia
occupiscat vir alienū. Et poni-
tur exo. xx. et deu. v. Circa q̄
tria p̄ncipaliter sūt videnda.
p̄mo intellect⁹ hui⁹ mādati.
secūdo ab quot act⁹ se exten-
dat abit⁹ hui⁹ mādati. tercō
q; p̄iculofū sit delcāibili⁹ im-
morari. Quātū ad p̄mi itel-
lectū notād p̄o cō p̄cm iteris-
us in volūtate s̄i p̄cm cordis.
a p̄cm exter⁹ s̄i p̄cm opis.
et qñ ista sc̄i p̄ca cōdis a ope-
ris diūgūt: tūc sūt sic vnum
p̄cm vt determiniat. n̄. sen. di.
xlii. tūc ecclā vno p̄cepto phib-
bet ut dicūt doct̄ores. n̄. sen.

Capitulū Quartū

cōdi. vi. Cū aut̄ peccat̄ i cor-
de solū n̄ pueniēdo ad actū ex-
teriorē. p̄t̄ aliqđ ipedim̄tū fō-
te. tūc p̄cm cordis sepatur a
p̄co opis a recipit spēale p̄hi-
bicoz. ad p̄positū igit̄ occupia
mulieris alienē ad venerea p̄t̄
dupl̄r oſiderari. vno ex ea cā-
tur et orit̄ exteriorō act⁹ mech-
ādi. et tūc phibet̄ ead̄ p̄hibi-
tōe cū exteriori actu sexto mā-
dato. n̄ mechaberis. alio cōsi-
derat i q̄ntū ex ip̄a occupia n̄ se-
q̄tur act⁹ exteriori q̄ forte i
pedit̄. a ne q̄s putarz! s̄ desig-
nū n̄ esse p̄cm. debuit spēale p̄-
ceptū vici; nonū dari. vñ sic p̄
p̄ceptū sextū nō mechaberis
phibetur ois v̄sus illicit⁹ mē-
broz exteiōz ad venerea. sic
p̄ istud nonū nō occupisces
uxorē p̄imi tui phibetur ois
illicita occupiscēcia venereo z
turpiū q̄ optū ē ex vñhemēti
yimaginacōe venereo z sine a-
ctu exteriori. ut dic̄ auḡ. se-
mē defluxisse i vigilia qđ ē cō
natūrā peccare. et p̄cm mutū
vulgariter. Secūdo notādū
vñ tho. i. 2. q. xxx. q̄ occupiscē-
cia p̄rie loquēdo ē passio que-
dam appetitus sensitiui. Est
enī i sensu appetitō alicui⁹ de-
lectabilis sensual absentis a
q̄ntū ad p̄positū sufficit huiōi
occupiscēcia ē duplex. vna cā-
nis sc̄i appetitō delectabiliū

Monum

Preceptum

Capitulū

Quartū

sicut tacitū ut sūt venerea alia
 oculo vīc; appetitō tēpaliū
 bonoꝝ quantū ad possessionē
 et vīsum vīlītatis eoꝝ. secūda
 p̄tinent advīlīm̄ p̄ceptū. p̄
 ma ad p̄n̄s. Tercō notandū
 q̄ prima cōcupiscēcia dicitur
 cōcupiscēcia carnis et tripli-
 cit accipit̄ s̄m̄ tres eiꝝ motꝝ
 p̄incipiales i genere. Quidā
 nullū sūt p̄cm̄. alij sūt venia
 t.e. terciū sūt mōtale. Nā p̄mo
 aliq̄ dicūt̄ p̄mi motꝝ istiꝝ cō-
 p̄iscēcie carnis et sūt tales q̄
 dīsistūt̄ ifra limites nature vel
 sensualitatis sic q̄ nulloꝝ de-
 pendet a volūtate et tūc nullū
 p̄cm̄ sūt exēpli grā fiūt enim
 aliq̄ motꝝ q̄dāz naturales i
 carne sequētes cōdicōz natura
 lū q̄litatū quos frequēt̄ nec
 sensus app̄lēdit nec hō adūtit̄
 nec delectat̄. et tales nulloꝝ
 sunt p̄ca. s̄ aliq̄ sequela p̄ci
 s̄m̄ tho. ut cū q̄s ordiate om̄e
 dit et calefactus mouet̄ sine
 ymaginacōe alicuiꝝ venerei fit
 etiā aliq̄ ex fomite motꝝ q̄
 dā titillacōis i carne ad libidi-
 nē id ē ad cānālē cōcupiscēciā
 q̄titillacōz app̄lēdit sensus et
 dicitur motus ille app̄rie titilla-
 cōis s̄m̄ hēm̄ricū de gandauo
 q̄dli. vi. Et ē talis motꝝ ipsa
 sensitua app̄lēcio delēcabilis.
 vel delectacō i app̄lēso. Et si il-
 le motus totalit̄ p̄ueniat w-

lūtātē ita q̄ volūtas nō dele-
 stat̄ i eo nec manz nec rō ad
 ūtit̄ eū. et lic s̄m̄ bonaue. vide
 tur veniale. s̄ s̄m̄ aliquos ad-
 huic nullū ē p̄cm̄ qr nichil est
 p̄cm̄ n̄ iquantū ē aliq̄ mō volūta-
 riū s̄m̄ auḡ. et s̄m̄ eūdē non ē
 i ptāte nr̄a q̄bō visis tangam̄
 s̄ est i potestate nostra ea li-
 berer esp̄ue vel acceptare simi-
 liter attingit aliq̄ huiem inspi-
 cere mulierē audire vel tangē
 eā vel de ea cogitare et sine cul-
 pa attamē ad huiōi aspectū
 auditū. tactū. v̄l̄ cogitacōz.
 mox seq̄t̄ et naturalit̄ i appeti-
 tu eiꝝ sensitio cōcupia q̄dā et
 delēcacio vel motꝝ desiderij ad
 p̄sequēb̄ illō ope resp̄ū eius
 dē mulieris. q̄ cōcupia dī p̄ pas-
 sio et p̄m̄ motꝝ. et talcū sic to-
 talit̄ p̄uenit rōis actū n̄ ē pec-
 eatū mōtale rōe p̄dieta q̄i n̄ ē
 i ptāte nr̄a q̄ afficiam̄ vel n̄
 sensualit̄ et om̄s p̄fati cōcupie
 motus dicūt̄ p̄mi. vñ auḡ.
 li. ii. s̄ nupc̄ijs et cōcupiscēcijs
 cōcupia nō ē p̄cm̄ q̄i ad illici-
 ta o p̄a nō cōsentit̄. q̄d̄ itelligē
 dū ē q̄n̄ volūtas nullaten̄ cō-
 sentit̄. Scđo sūt aliq̄ motus e
 ut ut patz i p̄ori exēplo. post
 oitam̄ p̄cipit aliquali racōe. et
 volūtas mouet̄ motu delēcaciō
 iō cōlcānto appetitui sensitio

Monum

Preceptū

aut si mouet motu i delectati
onem. aut qn mouetur deside
rio oſensuſ ſurrepticiuſ ad pſe
quēdū illō in op2 lic; in nullū
horꝝ dcoꝝ deliberate et plene
oſeniat. s pmittit ocupiſcē
ciā i aio ortā morai cū quadā
morofa delectacōe. fine tñ cō
ſenuſ volūtatis deliberato et
pleno i op2 aut i delectacōz.
In iſis fit pcm veiale. n qſ ſentir3 i terptatīe. s h statim
dicetur. q̄ imputatur negli
gēcīe volūtatis que n phibet
nec excludit pſata. s negli
gēt pmittit i aio morai huiōi
ocupia3 ad mōtale pcm icli
nantē Tercō mō ſūt alij mot2
q̄ dicūt ocupia carnis. et tūc
accipit ocupia carnis pvolū
tatis deliberato cōſenuſ. Qn
enim oſequitur i volūtate deli
beratiuſ oſensuſ in op2 vene
reū phibitū ſexto pcepto li
tet nūqm egrediat̄ i op2 vel
etia qn oſenit i pſati opis d
lelectacōz. vera v̄l iterptat ie
q̄ oſensuſ d̄i oſensuſ in moro
ſam delectacōem. tūc ille cō
ſensuſ ē pcm mortale. Et iſta
phibitū prie iſto nono pre
cepto. Nbi notādū ſm tho.
q̄ de veritate q̄ xv. Et bōauē.
ſup. n̄. di. xni. q̄ anteq; q̄ p
grediatur i op2 venereū ſex
to pcepto phibitū. ſc; nō me
chaberis. vel anteq; oſeniat

Capitulū

Quartū

i op2 tale p̄t q̄ ſ peccāe mōtali
ter triplici oſensu ſtra h̄ nomū
pceptum oſeniendo i venereā
moroſe. vn̄ oſensuſ wcat in
terptatiuſ alt̄ expſſus ſeu ve
rus i delectacōz Terci2 i op2
nephariū ſi poſſet. q̄ declarat
bonauētura vbi prius ſic et fu
mitur ab aug. originaliter li
xij. de trinitate. Et a mḡo di
ſtinctōe pſata. vñ pgressus
teptacōis a delectacōis dicit
bonauētura. talis ē. primo enī
deleſabile offertur ſue pcipit̄
Secūdo vero delectacō adū
titur. tertio in id ad qd trahit
delectacō oſenit̄ vel diſſenit̄
tūr delectabile pcipit̄. ſensu
alitatis delectacōz adūt̄. ē ifei
oris ptiſ rōniſ que iteriores
motus et affēcius habz diſudi
care et cognoscere. h̄ enī non
ē potēcie ſenſitie. diſſinire aut̄
an h̄ ſit aplectēdū an respuē
dūm ē ſupioris ptiſ rōniſ i q̄
reſid3 autoritas iudicarie po
testis cōtingit aut̄ delectari
ad apprehēſionē delectabilis
an adūſionē delectacōis. et hoc
ē ſenſualitatis. et abſcp dubio
est veiale pcm. cōtingit itez
delectari poſt apprehēſioz de
lectabilis et poſt delectacōis p
cepto3 ante plenū cōſenuſ et
deliberacōem a lve ē iſerioris
partis rōniſ et ē aliquī morta
le aliquī veiale. et tunc dicitur

Monum

Preceptum

Capitulū

Quartū

omedē sola mulier. Cōtingit
iter̄ tercō delēcari post app̄lx
siō; delēabilis et adūsiōz dele
ctacōis et post plenū oſensū
delētacōis et tūc dī ōmedē
vir. et tūc ē mortale p̄cm. In
hīs ḡnib⁹ p̄coꝝ quoꝝ ac t̄
lūt i phibicōe p̄p̄ plenū oſen
sū et dōrdiacōz vñ cū tēptacō
ichuat a sensualitate. planū ē
esse veiale cū oſumāt i supio
ri pte rōis planū ē esse mora
le p̄cm. cū vero sola mulier cō
medit p̄t esse mortale vel ve
niale. b̄ difficile ē discernē qñ
fit mortale vel veiale. p̄t tñ b̄
mō discerni q̄ cū p̄cipit delē
cio. à statī repellit à retinet si
statī repellit. tūc leue ē p̄cm si
vō retinet b̄ p̄t esse tripl̄. vel
q̄ placz ip̄a delēacō et opis o
ſumacō ita q̄ adest voluntas
faciēdi i cogitacōne et eciā in
ope si facultas adesset. et tūc
ē ibi plen⁹ oſensus et p̄cm mō
tale. simul occurrēt viri et mu
lieris ōmesuōe. vel q̄ placet
delēacō s̄ tñ displicet p̄ci oſu
macō. et tūc est oſensus semi
plen⁹ et dī māducare mulier
nichilomin⁹ tñ peccat mōta
lit. cū i istā delēacōz cōsentit.
vel q̄ vtrūq; displicet scz ip̄a
iterior delēacō et opis oſuma
cio. tūc aut adūtit piculū aut
n̄ adūtit. si n̄ adūtit piculū de
lectacōis. nec repellit eā. pec

cat s̄ n̄ mortalit ḡui? tñ pec
cat q̄ si statim mulier r̄pulit
set si aut̄ adūtit piculū et dele
ctacōne istā nō repellit. s̄ mē
tem in talib⁹ cogitacōib⁹ re
uolui sinit. Et tūc dicāt mḡri
q̄ peccat mortalit. q̄ q̄muis
eciā ibi nō fit oſensus ver⁹ est
tñ ibi oſensus inter p̄tatiu⁹
et ōmedit sola mulier nichilo
mīm⁹ tñ ill⁹ p̄cm imputatur
viro q̄ cū eam ōpescere debu
isset et teneret. nō tñ compes
cuit. hoc tñ qđ nūc vltimo di
ctum est nō est vſq; quaq; cer
tū. Negāt enī aliqui esse mor
tale i negligēcia r̄p̄mēdi vbi
ē displicēcia q̄muis q̄s piculū
aduertat. s̄ tñ securior via te
nēda est. q̄cquid sit rei vēitas
Et si alicui b̄ ōtingat: sanū ē
oſiliū q̄ de ip̄o ut dī mōtali pe
nīteat. In dubi⁹ enī securior
via eligēda ē. et nota q̄ nō dī
q̄cūq; delēacōe loqm̄ utpote dī
ip̄a q̄ q̄s delēcatur cogitādo dī
pulchritudie mulieis s̄ dīsta
q̄ oſurgit ex delēacōe illi⁹ ope
ris nefarū. hec bonauen. scūs
tho. q̄stioib⁹ dī veritate vbi p̄
us eciā sic dic̄ simpl̄ cōcedim⁹
oſensū i delēacōz fornicacōis
vel alteri⁹ p̄ci mōtal esse p̄cm
mortale. ex q̄ eciā ſeq̄t q̄ q̄c
qd̄ b̄ agit ex oſensu talis de
lēacōis ad hoc ut huiōi delē
cōz nutriat vel teneat ſic ſunt

Monum

Preceptū

turpes tactus. ac t? et libidi
nosa oscula. vel aliquod huius.
totum est mortale p̄cm. Idem dicet.
2. q. lexij ar. vni. Et iterum ubi
pus de veritate declarans quod
sit ōsensus interpretatiu? sic dicet
antequam tacō delectacō; p̄ē
dat aut nocturnū ipi? n̄ habet;
interpretatiuum ōsensu eciā si nō
sistat. sed quā iā pendit rō de
delectacōe insurgeat ad no
cūnto ōnte ut pote cū p̄cipit
homo totaliter se per huius de
lecatacōem in p̄cm inclinari et
in p̄eps ruere. nisi exp̄sse re
sistat: videt consentire. et tūc
p̄cm ad rōnem transfertur ut
pactū ei? q̄ agere et n̄ age
recū quis agere dicitur ad gen?
act? reducitur sūm p̄ p̄cm o
missionis ad p̄cm omissionis
reducitur lxx ibi Cancellarius
nou? dat q̄tu? regulas & th̄
bus & alijs filib⁹. p̄ma ē. nullū
ē p̄cm mortale actuale absq;
ōsensu. libero rōnis vero vñ i
terptatio Interpretatiuum ōsen
sūtūc esse dicimus dū habuit
rō tēp sufficiēs deliberādi et
refugiēdi ea c̄ca q̄ vitāda esse
puigil tenebat qualit̄ dicit
sex forens. Qui tacit ōsentire
videt dū vic? r̄pugnare debe
ret Secunda ōsensus in dele
ctacō; luxurie c̄ca obiectū si
bi prohibitū est mortale p̄cm. si
ue sit in cogitacōe siue in verbis

Capitulū

Quartum

aut in visu aut in tactu aut nuti
b? aut in opacōe. Quā obrem
familiaitas magis huius carna
liū p̄serti ad nudū q̄ntūcū q̄
sint eiusdem ḡnis a sexus diuise
etatis. piculo p̄ prima ē. idocq̄
vitāda ē Tercia hō qui tenet
reprimere illecebrā anteque sit
mortalis primo q̄ obmisit re
p̄mere et evitare ei iputabit
ad culpā mortale ē p̄mo illā
tū n̄ esse grē et esse p̄cm mortal
et ante nūquā fuit varū dice
re iste mortalit̄ obmisit Quā
ta nullū considerū rei illicite fa
ctū tūmō sub ōdicōne actu
ali⁹ vel habitualit̄ adhibita
est de se mortale delictū. per
accidēs tū p̄t appetit? sensu
alis ōmocō; nūmā qua scione
dimitit in ualescē ex talis de
siderij continuaōne libera p̄t
ipm inter mortalia deputari
Quia q̄ amat piculū p̄bit in
illo dubitat circa dēa. primo
p̄ bonauen. ubi prius. an sola
mora de uiali faciat p̄cm mō
tale. Et r̄ndz. mora t̄pis q̄ntū
ē d̄ se nō facit. vt qd̄ p̄us erat
veniale fiat mortale. s̄ solum
occasionalit̄. vic? q̄ iducit ō
sensu vñ vñ interpretatiuum. Tūc
aut inducit ōsensu vñ q̄n ex
diuturnitate delectacōis cre
scit libido a deo vt hō velit om
ino ī interiori delictacōe persistē
et morari. Tunc vero inducit

Monum

Preceptum

oſenſu iterptatiuū. qn̄ hō adū
tē ſiculū delcācois ſtēte ne
gligit eā rephmē. hō aut nō fit
abſq; oſeptu ſalutis p̄p eo
q; diſcrimini ſe omittit et ex-
ponit illa enī delcāco ſt̄intriat
ſic ſp̄s et venena diffūdit. p
q; rāconaliſ ſp̄s incurrit mor-
tem culpe. ſicut igit ſalutem
corpalē negligere. q; ſerpen-
tē iuxta ſe ſciunt collocaſ ſic
q; in tali delcāco adūtē ſi-
culū et debēt adūtē volūtaie
versatur. exponit ſe diſcri-
mi ni qn̄ negligit repellere. et p
rāto dīc magiſter vbi ſup̄ ip-
ſum peccare mortalitē hō autē
nō facit mora de ſe ſit rōne
oſenſus vel oſeptu hec bona-
uentu. S3 dubitat p eūdē
ij. Quanta mora hō faciat ſc3
q; fiaſ de vialim dītale Rū. i
gñali determinat hō in qua in
q; adeo crescit delcāco et libi-
do q; ſupuenit oſeptu et oſen-
ſus vel adeo eſt repellēdi ne-
gligēcia vel ſp̄ ſalutis i cuiā
q; ſupuenit oſeptu et oſen-
ſus interptatiuū ſi aut i ſpēa-
li querat quanta ſit illa mora
vt vni2 hōre vel dimidiue vel
amplioris ſpacij. nō p̄t rñſio
dari. q; aliqui ē maior. aliqui do-
minor ſi m diuersos ſtat et o
dicōes pſonazvñ hō nō deter-
miat ſciēcia uſt lec̄tō ſi pocius
oſciēcia recta avenetō. vñ qn̄

Capitulū

Quartū

adūtit oſciēcia recta ſe ū mo-
diū ledi et morosa delcāco
oſenſus ſupueit vel oſeptus
q; ſi nō adūtē. aliqui ſp̄ ſene-
bras a in volūcoes affec̄tōnū
nraꝝ ſecuriorē ptem debet eli-
gere et oſiteri pure ſic. et do-
lere q; ſi mortalitē peccasset per
q; ſapparet eciā rñſio q; ſaci-
ēdu ſit qn̄ q; ſi dubitat an vicia
liſ vel mortalitē peccauerit. et
qualit ei ſit oſulēdu Dubita h
tur terco p eūdē ſc3 bonauer-
vt vñ in alio gñib; p̄co p̄ eciā
ita ſit piculosu et durū ſic iā ſ
p̄co carnis dīm eſt. Exempli
grā de homicidio et huiōi. q;
liſ ſit ei oſulēdu Rū. idē i oib;
p̄cīs delectacō morosa vigilā-
ter et ſtrēnu evitāda ē. attam
vba aug. poſita qli. xij. de tri-
nitate ponit. Et di. xxij. vbi
dicit. ſic in illo diuugio primo
rū hōm et cetera p̄cipue vi-
den tur intelligi p̄ peccato carnis
q; ſhabz p̄ carnis iſentiuo de-
leclatōnem ſibi magis oīun-
ctam ad quā hō ſacilime iſcur-
uat. Et iſo cū magna diligē-
cia eſt viciāda. nō ſolū aut hō ſ
et om̄e p̄cm. multa enī frequē-
ter credūt eſſe vcialia q; ſunt
mortalia et difficile tamen ēi
hōs diſcernere. Et iſo q; i afa-
cie colubri habet hō q; vult ſal-
uari p̄cm fugere hec ille. ſed
ſciū tlv. i. 2. vbi prius videtur

Nonum

Preceptū

diffinire dubium prefatū q̄ in alijs morosis delectacōib⁹ i h̄is videlic⁹ p̄cīs immorando q̄ s̄m se sūt p̄ca mortalia. pos sit q̄s peccare mortali⁹. si dī st̄nguit vñ sic dicit d̄ fōnica cōne cogitās de duob⁹ p̄t de lectari. vno mō d̄ ipa cogita cōne aliō mō de ipa fornicacō ne cogitata. Et sic semp̄ sunt due delectacōes. vna de cogitacōe. alia d̄ fornicacōe cogitata. delectacō d̄ cogitacōne ipa seq̄tur incliacō; affect⁹ in cogitacō ipa; Cogitacō aut̄ ipa s̄m se nō ē p̄cm mortale quādōq; ē veniale tñ sicut cū alijs inutilis cogitat. Qñq; aut̄ sine p̄co puta cum aliquis utiliter de ea cogitat. sicut cū vult de ea p̄dicare vel disputāe. et iō p̄ oīs affect⁹ d̄ delectacō q̄ sic ē d̄ cogitacō ne fornicacōis nō est de gene re p̄ci mortalis. si quandoq; ē p̄cm veniale q̄q; nullū vñ nec osensius i talē delectacō; est p̄cm mortale. Qđ aut̄ ali quis cogitās d̄ fornicacōe de lectet de ipo actu cogitato hoc st̄ngit ex lō q̄ affectus ei⁹ ē incliat⁹ ad h̄ic actu vñ cū alijs cōsensiat i talē delēcō; hoc nichil aliud ē q̄; q̄ ip se osensiat i hoc q̄ affectus su⁹ sit inclinatus i fornicacō; nul lus enī delectat nisi i eo qđ ē

Capitulū

Quartum

cōforme appetitui ei⁹ Qđ au te alijs ex deliberacōe eligit q̄ affect⁹ suus cōformetur h̄is q̄ s̄m se sūt p̄ca mortalia ē p̄cm mortale vñ talē sensus in delēcōne mortalis ē p̄cm mortale ad q̄ntū argumentū dicit Cōsensus i delēcō; que p̄cedit ex cōplacencia ipsius act⁹ homicidij cogitati ē p̄cm mortale nō aut̄ osensius i delectacō; q̄ p̄cedit ex cōplacencia cogitacōis d̄ homicidio et inscrip to. r̄ dicit di. xxvij. sicut in fornicacōne si q̄s osensiat in delectacionē q̄ appetitū occupisci bilis respū fornicacōis seq̄tur erit p̄cm mortale ita etiā et in lōto ap̄lī si osensiat i delectacō; que appetitū irascibilis respectu homicidij seq̄tur erit p̄cm mortale. vñ p̄hs. x. eth vult q̄ id ī iudiciū ē de opacōne et delectacōe h̄ec ibi. Du i bitatur q̄rto qđ. si q̄s ymaginet delectacō; venerea; cum aliq; quā vellet esse vxori suā nulla lege sibi copulari prohibita. et in lō delectet. nolēs tñ cū ea corporalit delēcari n̄ es set uxori sua. p̄t ne p̄cm mortale ibi omitti osensieō i morosaz delēcō; R. s̄m p̄. pa sup. ij. di. q̄ p̄us. qñ nō ē actu uxori tūc licet eā castitate oī galivl̄ simplici aio de siderare uxori nisi aliūde sit prohibitu

Jacob enī sūiuit p̄ rāchel quā
diligebat Gen. xxix. et sic nō
esset mortale. si anqm̄ sit v̄xō
ieā ex arde scē ut i cogitādō
ea velit h̄ delēcari. videt̄ mor
tale. posset enī esse libido tam
vehemēs q̄ semē emitteret̄.
qd̄ nemo dubitat esse mortale
et ad crīmē molliciei p̄tinēs. n̄
min⁹ absorbēs rōz q̄m si exte
ri⁹ d̄ naturā p̄cutaret̄. dubi
tar̄ q̄nto qd̄ si q̄s ymagiet̄ de
lēcāz venereā cū aliq̄ q̄ actu
ē v̄xō sua. sic enī actuēa cog
nosce n̄ ē mortale. sic nec eā o
cupiscē. In oppositū ē p̄iculū
pollucōis. Rn. p̄. da pa. sicut
nō licet coḡ scere v̄porē extra
ordiarie nec appetē ad sic o
noscēdum. sic nō licet morose
delēcari i appetitu cuiuscūq; fe
mme ex q̄ talis turpitudō cō
tra naturā seq̄ p̄t s̄m auḡ. q̄m
uis enī marit̄ v̄xōrē illā n̄ ap
petat n̄ s̄m naturā et licite et li
cet nō sit illicitū ex pte obie
cti. ē tñ illicitū ex pte medij.
k modi. et s̄biec̄ti. Ex p̄missis
apparet q̄ occupie carnal' et a
lio z p̄cor̄ sūt. x. ḡd̄. vel. xi.
q̄b̄ itur ad mortē aie. sic etiā
i infirmitatib⁹ corporis. una ē i
firmitas morti p̄inçor̄ q̄z a
lia. Nā ē p̄m⁹ v̄bi nullū ē p̄m
Sed s̄ v̄bi ē veiale Tercius ē
osensus iterptatiu⁹ et moros
sus in delectacōz venereoꝝ.

k modi. et s̄biec̄ti. Ex p̄missis
apparet q̄ occupie carnal' et a
lio z p̄cor̄ sūt. x. ḡd̄. vel. xi.
q̄b̄ itur ad mortē aie. sic etiā
i infirmitatib⁹ corporis. una ē i
firmitas morti p̄inçor̄ q̄z a
lia. Nā ē p̄m⁹ v̄bi nullū ē p̄m
Sed s̄ v̄bi ē veiale Tercius ē
osensus iterptatiu⁹ et moros
sus in delectacōz venereoꝝ.

Et s̄m aliquos ē mortale p̄c
eatū In hoc et sequēti mortua
est aia vel agonisat vel mori
tur v̄lē morti p̄icissima. Quā
tus est osensus ver⁹ exp̄ssus
seu morosus i delēcāz et ille
eciam sc̄m theologos omui
ter est p̄cm mortale. Quint⁹
est osensus im opus nephaiū
qd̄ fieret si oportunitas habe
ret̄. et s̄m omes illud est mor
tale peccatū. et certū ē q̄. ix.
p̄cepto p̄hibitetur. sequentes
vero sunt contra sextū p̄cep
tū. vñ hic aia est mortua. Sex
t⁹ ē opis intēti p̄petracō exte
riorvbi facultas adest h̄ extē
ad monumētū portat̄ Septi
m⁹ ē cōsuetudo q̄ causatur ex
frequēcia act⁹ h̄ fetet. octa
u⁹ ē desperacō d̄ n̄ posse dimit
tē h̄ p̄cm. h̄ sepelit clausa du
ro lapide. Non⁹ ē abstinacō et
obduracō in p̄co tali. q̄ p̄cor
cū i pfūdū p̄cor̄ venerit otē
nit ut pt; i pharaone. h̄ a me
moia h̄im quorūdā sc̄oz la
bit̄. Decim⁹ ē finali p̄nia i q̄
busdā h̄ ep̄lici mōto morit̄ cō
pis et aie et ifernaliū demonū
p̄pa efficit̄ Undecim⁹ ē inḡs
lus actuāl post mōtē i ifernū
p̄fati ḡd̄ sic se h̄nt q̄ semper
sequēs p̄t esse peior p̄ore. h̄n
sūt ḡd̄ q̄b̄ itur ad ifernū ḡ
p̄cipijs obsta tar̄ medicia
patur qui vult p̄fata p̄dicare

Monum

Preceptū

Capitulū

Quartū

vulgo eant sit i multis ne
fencias ledat i ordinate timora
tas bñ ḡ declarat. à litteracō
nibz talia cōmittat. De secū
do pncipali ad quot se exten
dat phibicō noni pcepti. No
tāb q̄ ih̄ mādato phibet. p̄
mo ois volūtariz osensus wo
lūtatis i qdūcij op̄ venereū
sextō mādato phibitū vbiwo
lūtas n̄ exit i actū exteriore.
q̄ volūtas tūc p̄ factō rpu
tat. Ex q̄ patet q̄ sūt multa
p̄ca venerea it i corde & tot
quot fuerūt enumerate sp̄es
& mōi exteriore venerei i sex
to mādato. q̄ resp̄ū cuiusli
bet p̄t haberi volūtas delibera
ta ill̄ faciēdi si n̄ timeret m̄
famia vel alib huiōi et adūte
dū cōnter q̄ sicut sūt ḡdus i
guitate p̄coꝝ luxurie. q̄ ad
act̄ exteriore sexto māda
to phibitos q̄ extei adulte
riū ḡuiꝝ p̄cm ē q̄ simplex fō
nicacō & sic & alijs ut i sexto
mādato d̄cm ē. et similē ince
st̄ tāto ē ḡrauior q̄nto fit i
ter p̄sonas gradu sanguini
tatis p̄m̄ores. & ita & alijs
Ita etiā sūt gradus i guita
te p̄ci luxurie q̄ ad actus ite
riores hic phibitos. vii volū
cio adulterij ḡuior ē q̄; volū
cio simplicis fornicacōis q̄m
uisvtraq̄ fit mortale p̄cm. et
sic itelligēdū ē & alijs. Scđo

b̄ n̄ solū prohibet volūtariz
osensus i op̄ venereū i sexto
mādato prohibitū. s̄ prohibi
bet etiā volūtariz osensus i ḡ
lēacō; ad tale op̄ de p̄ se icli
nātē cōtingit em̄ q̄ h̄ nollet
extrinsecū op̄ aliquo modo
petrare. attū deliberate vult
illā delēacō; libidinosam p̄ q̄
affēcus suū ē de p̄ se ad huiōi
opus prohibitū inclatus ut
si q̄s nollet fornicai fōte p̄p̄
timorē aut verecūdiā aut p̄p̄
aliam talem causam. vult tū
cogitare de fornicacōe aut &
alijs libidinosis ad eā incitā
tibus ut de oscul' & tacib⁹ et
alijs huiōi impudicis & impu
dice sc̄z p̄p̄ delēari i obiecto
cogitato. Iste osensus ē p̄cm
mortale fīnto. & aug. xij. li
8 trini. Ideo etiā ille osensus
est hic prohibitus. Tercō i
nō solū hic prohibet osensus
i op̄ et i delectacō; s̄ om̄is
modi et gestus mali q̄bō vna
p̄sona aliā sibi nō m̄rimoniali
ter ciūctā trahit et solicitat
aut solicitare nititur ad luxu
riā siue h̄ fiat p̄ iternūcū siue
p̄missionē l̄az̄. siue p̄ mīmas
promissiōes. munera. m̄dacia
adulacōes aut p̄ supfluū à la
sciū vestimētoꝝ ornatū siue
p̄ fucatū & m̄dace faciei colo
rē. q̄ enī talia fecerit potissime
tali itēcōe ut p̄ h̄ aliā p̄sonā

Monum.

Preceptum

Capitulū

Quartū

nō m̄rimonialē sibi dñicētā at
trahat in sui occupiaz; prohibitā
peccat mortalē a dñ h̄ nomū
mandatū agit etiā si nūqm̄ fi
at p̄gressus in aliquid extrinse
cū et prohibitū op̄. vñ crīb. su
p̄ illo mat̄. v. Qui videit mu
lierē ad occupisēdū eā iā me
chat̄ ē eā in corde suo. si mu
lier aliq̄ ornādo se ornatū sal
tē sup̄fluo à impudico ut ocul
os lōvim ad se attrahat et vir
orum aspectib⁹ placeat ad co
cupisēd⁹. etiā si nulli plagā i
tulerit penā p̄ aciet̄ extremā.
venenū enī dfect̄. a si nulli in
uet̄ sit q̄ bibat. similis itelli
ge de viris resp̄cū mulierū.

v. Quarto etiā h̄ prohibet oscula
la. a p̄eet̄. a p̄plex̄. affatus.
tac̄t̄ a filia impudica. actū
carnal copule p̄cedēcia. et ad
eū alliciēcia. q̄ talia sūt pe
cata mortalia cū int̄ p̄sonas
nō dñicas m̄rimonialē fiunt
libidose et tali itēcōe ut vna
eaz̄ alia p̄ huiō iūcit̄ i sui
occupiaz; aut ad illicitū aut p̄
h̄bitū venereū actū. aut ut i
se p̄uoc̄ delēcōne ad huiōi
actū inclinant̄ de q̄ etiā di
ctū est sexto mandato. Qui
to non solū h̄ic prohibent̄ ex
teriora talia libidiosa. sc̄ oscula
tac̄t̄ a filia. h̄eciam prohib
etur volūtas talia faciēdi si
ue volūtarī osensus i ea quia

sic exteriora illa oscula. tac̄t̄
a huiōi sūt ḡua p̄ca ut dēm
ē a h̄ mandato prohibita ita
etiā volūco deliberata talia fa
ciēdi ē ḡue p̄cī et h̄ prohibitū
etiā si effec̄tus nūqm̄ se q̄ret̄
exterī. Quo ab. m̄. p̄ncipa o
le q̄m p̄iculōsū sit delēcabili b̄
malis immorari p̄st̄ luxuio
sis Ill̄b̄ p̄mo p̄t; p̄ ea q̄ta ta
sūt i p̄-membro p̄ncipali Se
cūdo patet ex eo q̄ voluntas
valde facilē curuat̄ ad peccā
dū et racōis iudicū tecatur p̄
delēcabilla. vñ ph̄s. q̄. et h̄. ca
pi. vltimo Inter r̄gulas p̄vir
tutib⁹ acq̄redis et vicijs vitā
dis mit. m̄. regulas. Prima ē
ut q̄s magis fugiat ill̄b̄ viciū
q̄b̄ plus virtuti certe contrariat̄
ut ep̄ancie plus contrariat̄ int̄ē
panciā q̄m isensibilitas. n̄ pl̄
liberalitati r̄puqt̄ seu miseria
rīcia q̄; p̄digalitas. rō ē q̄r̄ ta
levicū pl̄ inficitv̄tūtē Exem
plū ē de volēte sanai q̄ pl̄ no
tiū maḡ hab; vitare Sc̄da
ē ut q̄s consider; ab q̄d malū pl̄
sit icliat̄ a naturav̄l̄ osuetudi
ne et dñ ill̄b̄ pl̄ conet̄. racō ē
q̄ ad q̄d cōplexio inciat̄ vel c
suetudo. facilē trahit ad trās
gressiōne medij v̄tutis ad q̄d
aut̄ q̄s sit pl̄ icliat̄ patē p̄t
ex delectacōe vel tristitia q̄m
q̄s ēcaviciū certū h̄z Ill̄a secū
davia efficacissima ē dñ viciū

Nonum

Preceptū

sed via stoycorū ut tuli? nar-
rat fuit min? efficac. q̄ doce-
bat lēte a vicijs cessare debē-
qđ xpc̄ e tepidoz. oportet enī
fīm thxologos simuloia mor-
talia vicia dimittē. sed n̄ oper-
tet oia pfectōis opa statim
opari exēplū de volētib⁹ besti-
as aliq̄ docere oportet q̄ cum
magno conatu opent̄ of vas-
turalē icliatōz. ut q̄ vult canē
docere abulare duob⁹ peditib⁹.
Tertia regula ē in oia maxi-
me est delīcātō a delīcabitē qđ
cūq; cauēdū racō ē q̄ naturah-
ter ad delectabília inclinam⁹
a talia appetitū xposita sta-
tim placēt et sic occupiscēcia si-
p̄sentant̄ mala. statim mouet̄
volūtas curuatur a racō ceca-
tur. sic eciā exēpli grā p̄ exte-
tiora munera iudicia iustorū p-
uertit̄. Ita eciā p̄ delīcātōz q̄
habet spēm iteroris muneis
similis fieri p̄t faciliter. a dif-
fert illa r̄gula a secūda. q̄ se-
cūda sūt penes id qđ ē p̄priū
vnicuiq; s̄ ista tercia penes
id qđ oib⁹ cūenit. Quarta r̄-
gula ē ut quis consideret sup-
babūdāciā a defectū q̄ oppo-
nūtur virtuti. a pp̄endat q̄lia
sint et q̄; mala sūt p̄ca. et sic
facili? mediū virtutis diliget
a medium inueniet virtutis.
p Tercō q̄ fugiēda sūt delīcā-
bilia mūdi doc; locus in q̄ sū

Capitulū

Quartū

mus vallis misericordia lacrimaz
Nō enī fīm auḡ. de? eiecit lxi
nē de padiso ut hic padisū ha-
beat. s̄ ut laborem? a i sudore
vultus cū abā vescamur pane
vel cū eua erūnas paciam⁹ ut
h̄ mereamur eternū gaudiū
h̄eni mixta sunt meror a gau-
dium. i celo solū est gaudium
sed i inferno tm̄ pena. Quāto
idem docet tēp? Nā fīm berū.
vñiuersum temp⁹ est penitē-
cie avigilia qdā solemnitatis
maḡ sabbati i celo vigila aut̄
exigit icūniū et tribulacōem
Quāto idē docet exēplū xp̄i. q̄
p omnia elegit fīm berū. penosa
opa avtuoſa ut pt̄z i ei? pau-
p̄tate multipli cū habuit na-
scēdo cū ūando moriēdo Ego i
qt̄ ps̄. Mēdic⁹ sū a paup qđ
fīm glo. ibi ad litterā d̄ xp̄i p-
sona dixit. hoc inqt̄ glo. xp̄s
dicit de se i persona fīi Sexto
idē docet exēpla scōz veteris
a noui testam̄ti m̄lēiplicia he-
xi. Circuierūt i melotis i pelli-
bus caprinis egētes angusti-
ati afflicti quibus dign⁹ n̄ erat
mūdus. Septio docet idē no-
cumēta que h̄ib⁹ ex volupta-
tib⁹ puenerūt ut pt̄z i euā. c̄ca
elū phibitū de salomōe q̄ in-
famis mortuus ē de dauid et
samphone et de multis alijs
oētauo idē docet penurie ofia-
trū xp̄ianoz quot ei sūt vidue

Decimū

preceptum

tribulate pauperes egētes de
uoti tēptati laboib⁹ p̄ssi. cap
ti. et s̄les. q̄b⁹ cōpati dērān⁹
n̄ manit v̄o gaudē. v̄n berū.
n̄ dec⁹ xpianū delicias q̄rere
cū sciat xp̄m i tot m̄bris suis
n̄ccitatē h̄re. Non doc⁹ ill⁹
voluptatū breuitas. labor. et
p̄ otraria mixtio. v̄n boe. & co
so. O q̄ntis amaritudib⁹ h̄ua
na felicitas respersa ē v̄ez q̄
nemo sine solacōe diu p̄seue
rare p̄t. conari & dēm⁹ ut de
lectem⁹ de spe celestis p̄rie. de
bi p̄petatib⁹ vic⁹. boitate mia
et huiōi. de xp̄i p̄fectōib⁹ de
suis bñficiis & v̄tutib⁹ a alijs
fīm ill⁹ p̄s Delcare i dño a da
bit tibi petīcōes cordis tui. et
fīm ill⁹ apli phil. m̄j. gaude
te i dño semp iter⁹ dico gaude
te modestia v̄ra nota sit et

Decimū p̄ceptū

On ḡcupisces rē p̄
ximi tui. n̄ donū. nō
ag⁹ n̄ suū. n̄ ancil
lā. n̄ bouē. nō asinū
n̄ vniūsa q̄ ill⁹ s̄t exo. xx. Et
deu. v. Ill⁹ ē decimū mādatū
& q̄ tria p̄ncipalit s̄t v̄dēda.
p̄ quō deb⁹ intelligi. scđo de
mādatis. dubia qdā soluetur
Tercō v̄debit & p̄ea trāsgres
a diēciū mādata. Pro intellē
p̄mi notād⁹ p̄ sic dēm ē p̄cep

Capitulum

Primum

to p̄cedēti ita suo mō h̄ ē. qđ
p̄mi mot⁹ ḡcupie rei alienē p̄
ut ḡsistūt ifia limites sensua
litatis. siue ut p̄ueniūt totahē
deliberacōz rōis. et nullo⁹ a v̄o
lūtate dep̄det nō phibet⁹ ali
q̄ mādato nec illo⁹ s̄t p̄ca. S
volutatis deliberati⁹ cōsen
sus i dānificacōz p̄ximi p̄ illi
citatā v̄surpacōz t̄paliū bono⁹
ei⁹ phibet⁹ v̄ltio isto mādato

Scđo notād⁹ c̄p sic alienē b
mulieris ḡcupia ad actū v̄ne
reū p̄t duplī ḡsiderai ut p̄ce
dēti mādato eciā tactū ē. ita
silič ḡcupia rei alienē a p̄ximo
p̄t duplicit⁹ ḡsiderai. vno⁹ p̄t
ex ea oritur et causat⁹ exterior
act⁹ illicite sibi v̄surpandi rē
p̄ximi sui siue rē alienā. & illa
ḡcupiscēciā phibet⁹ eadē pro
hibicō q̄ phibetur act⁹ ei⁹
exterior. vic⁹ septio p̄cepto n̄
furtū facies. alio⁹ iterior illa
volutatis ḡcupia deliberata ḡ
siderat⁹ inqntū ex ea nō seq̄tur
act⁹ extēior v̄surpādi sibi rē
alienā. q̄ forte timet v̄re cū
dat⁹ nō habet oportunitatē
Et ne qđ illā ḡcupia; iteriore
solā sine exteriori actu eā c̄
mittēs c̄der⁹ n̄ esse p̄cm. ipa;
dñs spēali precepto phibuit
scđ. x. nō ḡcupisces rē p̄xi tui
Cū igit⁹ i septimo p̄cepto sunt
multi modi iuste h̄vie; dānifi
cādi p̄ extēiore t̄paliū illicitā